

Giới thiệu Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc

Thể loại: Truyện tự sáng tác

Nhân vật chính: Hạ Điềm Nhi, Nam Thiên Kinh

Anh trả thù cho một cô gái mà anh nghĩ là ân nhân cứu mình khi còn nhỏ mà đã tổn thương đến một người con gái khác, và người con gái đó cũng chính là người anh yêu và cứu anh lúc nhỏ.

Hạ Điềm Nhi cô Yêu Nam Thiên Kinh, nhưng anh lại vì một người khác mà hại cô khiến cô bệnh ngày càng nặng thêm.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Một thiếu nữ xinh đẹp, không chỉ nét đẹp từ bên ngoài mà ngay cả bên trong của cô đều đẹp, thanh cao, sống từ nhỏ cô là một công chúa được nuôi chiều, cô sống rất hạnh phúc và vui vẻ, thế nhưng đến năm cô thì 15 tuổi thì không hiểu sao ba mẹ cô mất tích, tài sản của gia đình cô được chú ruột của cô thừa hưởng, ông cũng nhận nuôi cô thì khi ba mẹ cô mất tích. Song cô sống trong chính căn nhà mình mà không thể nào vui vẻ, thậm chí cô luôn tìm những lý do hết sức hoan đường để chửi mắng đánh đập cô, mà ngay cả trước mặt chú ruột ông cũng nhắm mắt cho qua không hề mở miệng can thiệp vào. Mặc khác hạnh phúc của cô lại mỉm cười với cô khi cô gặp anh, cô không hề biết anh là ai, chỉ biết anh là người mà cô có thể dựa dẫm vào, anh thương cô, cưng chiều cô, cho cô hạnh phúc, cho cô nụ cười, anh bắt đầu theo đuổi cô khi cô 17 tuổi, hai năm trôi qua sống cùng anh cuối cùng cũng đến ngày mà cô mong đợi nhất đó là kết hôn cùng anh.

Ngày kết hôn thì sao? Hạnh phúc của cô bây giờ và cảm giác hiện tại của cô chính là đau đớn cô như từ thiên đường rơi xuống địa ngục đẫm tối mà không có một chút ánh sáng.

-Tại sao vậy? tại sao lại đối xử với tôi như vậy?_ Hạ Điềm Nhi nước mắt rơi, tâm đau đớn, tim như bị hàng ngàn mũi dao đâm vào, cô nhìn người đàn ông tuấn tú trước mặt, đây chính là tình yêu của cô, cô yêu anh nhiều như thế tại sao anh đột nhiên thay đổi.

-Đây mới chính là mục đích tôi bỏ công theo đuổi cô mấy năm qua._ Nam Thiên Kinh cười lạnh, gương mặt tuấn tú không thể nhìn ra khuyết điểm nào trên mặt anh, cũng không nhìn ra một tia nào là thương cảm trước người con gái mặc áo cưới đang khóc trước mặt anh.

-Tại sao?_ Hạ Điềm Nhi nghẹn ngào hỏi.

-Trả thù._ Anh lạnh lùng trả lời.

-Tôi gây thù oán gì với anh..._ Cô không hiểu nhìn anh mà đối chất.

-Cô còn nhớ vào 10 năm trước, cô đã làm gì không? Cô đã đối xử với một cô bé bằng tuổi cô không? Cô ấy đã coi cô như bạn thân vậy mà cô lại hãm hại cô ấy chỉ vì muốn mọi người yêu thích mình..._ Nam Thiên Kinh cuối xuống, bàn tay to xiết chặt cảm của cô khiến cô đau đớn, nhưng đôi mắt cô dường như chỉ còn là nước mắt, cô không hiểu anh đang nói gì. Giờ cô chỉ biết Nam Thiên Kinh mà cô yêu giờ đây hoàn toàn là một người khác, anh nói chuyện trước đây sao? Khi nghe nhắc tên người con gái tên Doãn Mạt Mạt ánh mắt anh liền trở nên dịu dàng mà trước giờ cô chưa từng thấy ở anh. Thì ra mọi chuyện an lành chỉ là vì trả thù cho Doãn Mạt Mạt, chuyện năm đó cô không biết gì cả, mà càng không hề biết gia đình Doãn Mạt Mạt xảy ra chuyện gì, về sau vì chuyện của ba mẹ nên cô cũng đã quên Doãn Mạt Mạt.

-Điềm Nhi, tôi không ngờ cậu lại thủ đoạn như vậy, uống công tôi coi cậu là bạn..._ Doãn Mạt Mạt xuống hiện, nước mắt như trân châu chảy xuống, lên tiếng đau lòng trách móc Hạ Điềm Nhi. Nam Thiên Kinh liền tiến tới yêu thương ôn nhu lau đi nước mắt cho Doãn Mạt Mạt, Hạ Điềm Nhi nhìn cảnh thân mật này trước kia anh cũng dành cho mình, nhưng giờ cô đã hiểu những thứ đó đều là giả tạo, cô cũng chẳng muốn giải thích, cô cũng không muốn biện minh vì cô biết dù có giải thích anh cũng không tin cô. Hạ Điềm Nhi lau nước mắt trên má mình, từ từ đứng lên nhìn cũng không nhìn hai người họ liếm một đường đi thẳng ra khỏi nhà thờ. Trời đang có mưa mà là mưa rất to, Hạ Điềm Nhi cứ thế mà dầm mưa đi, nước mắt cũng theo mưa mà chẳng xuống, cô mặc váy cưới màu trắng đi trong mưa không khác gì một hồn ma lang thang, giờ không có anh mà nhà cũng không, từ khi được anh đón về cô cũng không có về lại căn nhà kia.

Nam Thiên Kinh nhìn bóng lưng cô đơn rời đi của Hạ Điềm Nhi không hiểu sao tim anh lại nói đau, anh cuối cùng cũng trả thù được cho người con gái lúc nhỏ đã cứu anh, cũng là người mà anh hứa sao này sẽ cưới cô. Nhưng khi nhìn thấy bóng lưng đi trong mưa kia anh lại nhìn không được mà đau đớn, bóng dáng kia rất yếu ớt, nhỏ nhắn, khuôn mặt xinh đẹp vốn có của cô giờ trắng bệch, người run lên từng đợt.

“kít” tiếng xe thắng gấp trước mặt cô, thế nhưng Hạ Điềm Nhi không hề chú ý mà cứ đưa mắt về phía trước đi.

-Khốn kiếp..cô điên sao?_ Nam Thiên Kinh tức giận nghiêng răng máng, liền kéo cô lại.

-Đừng đụng vào tôi..._ Hạ Diễm Nhi phản ứng mạnh, giống như anh là quái vật khủng khiếp, cô quay người bỏ chạy, cô không muốn nhìn thấy anh vì càng nhìn anh cô càng đau, yêu anh càng nhiều cô càng hận chính bản thân mình ngu ngốc đến như vậy. Nam Thiên Kinh mặc kệ cô có phản kháng như thế nào vẫn ngang nhiên bá đạo ôm cô vào bên trong xe, phóng nhanh với tốc độ cao, xe anh rất nhanh dừng tại ngôi biệt thự của anh, đây là biệt thự mà anh mua khi lên kế hoạch trả thù cô. Hạ Diễm Nhi nhìn ngôi biệt thự tim liền đau đớn, hơn 1 năm sống cùng anh, cô cứ tưởng ngôi nhà này sẽ thuộc về riêng cô và anh, mọi sự ôn nhu ân cần, dịu dàng của anh dành cho cô giờ đây hoàn toàn đều tan biến, chính anh đã biến cô thành kẻ ngốc, cô hận anh, càng nghĩ Hạ Diễm Nhi vùng vẫy không muốn vào nhà một chút nào.

-Buông tôi ra, anh...buông ra..._ Hạ Diễm Nhi cảm giác được nguy hiểm từ anh, cô sợ hãi muốn thoát khỏi anh.

-Cô hại Mạt Mạt lưu lạc tại nơi đất khách quê người, mất liên lạc với người thân, khiến cô ấy sống khổ sở suốt 10 năm, hôm nay tôi phải bắt cô trả giá cho những gì mình làm..._ Anh tức giận, phần nộ nói, anh không hiểu vì sao lòng anh cảm thấy khó chịu, cảm thấy tức giận khi bị cô tránh xa như xem mình là quái vật.

-Không phải tôi...tôi không biết..._ Bị anh trừng mắt, bị anh coi thường Hạ Diễm Nhi cảm thấy thật uất ức, nói cũng không rõ ràng, chỉ biết là anh hiện tại rất sợ hãi.

-Cô còn chối...hôm nay tôi sẽ khiến cô thành tiện nhân, sống không bằng chết..._ Nam Thiên Kinh nghiêng răng nghiêng lợi nói, anh túm cô vào nhà tắm rộng lớn, mở vòi nước lạnh băng dội lên người cô, anh biết cô rất sợ lạnh, trước đây khi đưa cô về anh biết cô sợ nước lạnh, mỗi khi tắm đều là nước ấm, ngoài ra khi trở thành tới mùa đông cô liền mặc rất nhiều quần áo, nhiều khi là trốn trong chăn, mở điều hòa, an lúc đó nghĩ vì cô sống trong giàu sang sung sướng được nuôi chiều nên không thể chịu nổi cái lạnh, anh liền xem thường và lấy cái khuyết điểm này mà hành hạ cô.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Nam Thiên Kinh tàn nhẫn khiến Hạ Diễm Nhi càng đau đớn, nước lạnh khiến người cô run lên bần bật, cô không muốn cầu xin anh, vì cô còn tự tôn cuối cùng này để anh không thể xem thường cô. Nam Thiên Kinh nhìn sự gãy dựa của cô, vấy cười vì bị ướt, vì phản kháng mà khiến vấy cười cúp ngực bị tuột, bộ ngực của cô lúc ẩn lúc hiện khiến Nam Thiên Kinh không nhịn được có loại ham muốn đối với cô, anh không thiếu phụ nữ làm ấm giường cho anh nhưng thế nhưng chưa có người phụ nữ nào khiến anh có loại ham muốn điên cuồng như vậy. Nam Thiên Kinh mặc kệ cô gãy dựa liền xé nát vấy cười của cô, Hạ Diễm Nhi hét hoảng, sợ hãi muốn ngăn anh nhưng là vì cô quá lạnh mà lời nói không thể ra khỏi miệng, thân thể cũng vì đó mà mất đi sức lực, mặc cho anh hành hạ thân thể cô, nước mắt của cô chỉ là không ngừng rơi, lại nói Nam Thiên Kinh không ngờ thân thể anh lại phản ứng rất mãnh liệt với cô, anh điên cuồng muốn cô không đủ, trong khi đó Hạ Diễm Nhi bị anh tàn nhẫn vũ nhục cùng cường bức liền không chịu được mà hôn mê bất tỉnh.

Khi Hạ Diễm Nhi tỉnh lại là tối ngày hôm sau, thân thể đau nhức, hạ thân dường như là còn bị sưng, người giúp việc đã giúp cô thay quần áo, nhưng những hình ảnh hôm qua liền khiến cô nhớ lại, luôn ám ảnh cô khiến tim cô tim nhói.

-Tỉnh rồi sao? Cảm thấy như thế nào?_ Tiếng nói lạnh lùng mỉa mai châm chọc vang lên, Hạ Diễm Nhi đưa mắt nhìn anh, khuôn mặt anh lạnh lùng đến mức khiến cô rét run, cổ họng cũng không phát ra tiếng được, cô muốn rời khỏi đây, không biết lấy sức lực từ đâu cô bước nhanh xuống giường hướng thẳng cửa mà chạy.

-Khốn kiếp...cô muốn chạy sao? Không dễ đâu, đây chưa là gì cho những nỗi đau mà cô đã gây ra cho Mạt Mạt..._ Nam Thiên Kinh tức giận kéo cô lại, hung hăng mà xiết cầm cô, Hạ Diễm Nhi rất muốn nói nhưng là cổ họng cô không thể thốt ra được tiếng nào, cô không ngừng lắc đầu, nước mắt bắt đầu tuôn ra. Nam Thiên Kinh rất ghét người khác không trả lời anh, rất ghét nước mắt của cô, rất ghét ánh mắt kia nhìn anh, anh sợ mình sẽ mềm lòng vì cô liền tiếp tục đem cô vào phòng tắm dội nước lạnh lên cô, còn tàn nhẫn nhục nhã cô. Nhưng vào giờ phút này Hạ Diễm Nhi không còn cảm giác đau đớn nữa, cô chỉ cảm thấy rất lạnh.

1 tháng sau:

-Hạ tiểu thư...hạ tiểu thư..._ Cô giúp việc đưa đồ ăn vào phòng cho Hạ Diễm Nhi thì thấy cô nằm bất động trên sàn nhà, khuôn mặt trắng bệch, cô hét hoảng liền gọi người đưa Hạ Diễm Nhi vào bệnh viện, mọi người trong biệt thự ai cũng quý mến Hạ Diễm Nhi, thấy cô như thế liền không kịp báo cho Nam Thiên Kinh biết liền tự ý đưa cô đi bệnh viện, nhưng là khi báo cho anh liền lạnh lùng đáp cho qua chuyện, nhưng thật chất anh sau khi đập máy trong lòng liền thấp thỏm không yên, anh hiện tại đang ở nước ngoài đón Doãn Mạt Mạt. Mọi người đến cả quan gia không hiểu vì sao 1 tháng qua thiếu gia của họ đối xử rất tàn nhẫn với Hạ tiểu thư, trước đây họ đều thấy anh đối rất tốt với cô nhưng giờ như là trừng phạt cô, họ thương tiếc cho Hạ Diễm Nhi nhưng là vì là người giúp việc họ không có quyền lên tiếng giúp cô.

Tại bệnh viện, phòng bệnh đặc biệt:

-Giúp tôi...xin hãy...giúp tôi..._ Kể từ 1 tháng đến nay đây là lần đầu tiên Hạ Diễm Nhi có thể mở miệng nói. Nhưng là ngôn từ không theo ý cô, cô không thể nói trọn vẹn câu nói, chỉ nói được những từ mà mình cần nhất. Nam bác sĩ nhìn cô một lúc, liền lắc đầu, anh không biết cô gái này khiến cô lại áp lực và sợ hãi, cô còn mắc một căn bệnh mà anh đã theo mấy năm nay.

-Đây là điện thoại của tôi..cô giữ mà dùng, tôi cần gặp người nhà của cô.. _ Lãng Bắc Hàn nói xong thì đi, anh vào nghề đã lâu, cũng gặp không ít bệnh nhân, nhưng có lẽ cô gái này là đặc biệt. Hạ Diễm Nhi nhà chồng liên lạc với Ngô Mẫn bạn thân duy nhất của cô cũng là người mà cô coi như chị em, bên dần bên đây khi Ngô Mẫn nhận được điện thoại của Hạ Diễm Nhi liền tức tốc đem người đến bệnh viện cướp Hạ Diễm Nhi đi, vì sao nói là cướp đó chính là quân gia nhận được điện thoại của Nam Thiên Kinh là phân phó người canh giữ Hạ Diễm Nhi, nên chính vì vậy mà Ngô Mẫn đem theo người.

3 ngày sau Biệt thự nhà họ Ngô:

-Tiểu thư có bác sĩ họ Lãng đến... _ Người giúp việc vào thông báo cho Ngô Mẫn khi cô đang cho Hạ Diễm Nhi uống thuốc.

-Được... _ Ngô Mẫn lên tiếng đáp.

-Sao lại đến đây? _ Hạ Diễm Nhi nghi hoặc nhìn Ngô Mẫn hỏi, thật ra cô không muốn hỏi như thế, cô muốn hỏi là “tại sao bác sĩ Lãng lại đến đây, nhưng khi mở miệng cô không thể nói dài hơn được nên mới ngắn gọn như vậy?

-Diễm Nhi, ngôn từ của cậu sao lại ít ỏi như vậy? tên kia đã khiến cậu như thế này sao? _ Ngô Mẫn thờ dài nói, sau đó thì tức giận khi nhắc đến tên kia, khi đi Hạ Diễm Nhi về nhà, cô phát hiện trên người Hạ Diễm Nhi toàn dấu thâm tím, giống như là cưỡng bức, mà Hạ Diễm Nhi nói chuyện cũng rút bớt đi ngôn từ, nói xong là thờ hòng học giống như chạy maratong mấy cây số, cô sợ lại hơn, đụng vào người liền nhủu mảy nói đau. Chính vì vậy cô mới liên lạc cho Lãng Bắc Hàn nên mới có chuyện anh tìm tới nhà cô.

-Cậu nghỉ ngơi đi... _ Ngô Mẫn dịu giọng nói, trong giọng nói liền nghẹn ngào, nước mắt lại muốn lưng tròng, Ngô Mẫn thoát nhanh ra khỏi phòng tránh làm cho Hạ Diễm Nhi thấy cô đang khóc.

Phòng khách:

-Bác sĩ Lãng... _ Ngô Mẫn lên tiếng chào hỏi anh.

-Ngô tiểu thư... _ Lãng Bắc Hàn lịch sự đáp lại.

-Kết quả bệnh tình của cậu ấy như thế nào? _ Ngô Mẫn nhìn hko6ng được liền hỏi.

-Trước tiên tôi muốn xác minh vài thứ... có phải cô Hạ rất sợ lạnh, đặc biệt là nước lạnh? _ Lãng Bắc Hàn nói

-Phải... là từ lúc nhỏ, sau khi cậu ấy cứu người liền hôn mê bất tỉnh 1 tuần lễ, về sau khi tỉnh lại cô ấy rất sợ lạnh, tôi còn nhớ rõ cô ấy rất thích mùa đông, rất thích tuyết nhưng khi tỉnh lại vào mùa đông năm đó cô ấy rất sợ lạnh, lại càng không dám ra tuyết, chỉ ở nhà cho hết mùa đông.

-Tôi nghi ngờ cô ấy mất chứng ANAESTHETIZE, được chúng tôi tạm dịch trong ngành y là chứng mất cảm giác tâm lí. Chúng tôi hiện đang nghiên cứu, cách đây 10 năm trước có một ca cấp cứu cho một bé gái bị hóc nước, cô bé ấy sau khi theo dõi và điều trị liền không thấy phát sinh gì? Nhưng mấy năm sau bệnh viện cũng nhận một ca cấp cứu tiếp theo...

-Dừng... Anh nói gì mà dài dòng quá..rút ngắn dùm tôi... _ Ngô Mẫn không kiên nhẫn cắt ngang lời anh.

-Thật ra cô bé đó chính là Hạ tiểu thư, vì là ca cấp cứu đặc biệt nên bệnh viện đã lưu trữ, một khi người có mất chứng này nếu trong mấy năm kế tiếp không xảy ra sốc tâm lí thì không sao nhưng nếu bị sốc về tâm lí quá nặng sẽ khiến bệnh có chuyển biến.

-Anh nói gì?...vậy cách điều trị như thế nào? _ Ngô Mẫn rối loạn nói.

-Cái này chúng tôi vẫn đang nghiên cứu cách điều trị, chỉ có điều đối với cô Hạ hiện giờ thì hơi khó... _ Lãng Bắc Hàn thờ dài nói

-Khó gì chứ? Anh cứ nói tôi sẽ cho mời bác sĩ giỏi nhất... _ Ngô Mẫn nôn nóng nói

-Trước tiên là dùng thuốc điều trị trước để ngăn triệu chứng mất cảm giác, nhưng là cô ấy đang mang thai nên không thể dùng thuốc... _ Lãng Bắc Hàn còn chưa nói xong thì nghe tiếng động, hai người nhìn lại thấy Hạ Diễm Nhi.

-Diễm Nhi..cậu..cậu... _ Ngô Mẫn lo lắng nhìn sắc mặt của Hạ Diễm Nhi, vì là bạn thân đã lâu lại luôn coi nhau như chị em, cô biết Diễm Nhi sẽ không thể chấp nhận đứa trẻ này, vì nó là tui nhục của Diễm Nhi, càng lại nói hơn là vì tên kia cưỡng bức mà có.

-Không..không muốn...không muốn... _ Hạ Diễm Nhi khóc lên không ngừng lập đi từ này.

-Tiểu thư,,người của Nam Thiên... _ Quân gia hốt hoảng chạy vào thông báo, chưa kịp nói hết câu liền đã thấy Nam Thiên Kinh cùng một nhóm thuộc hạ của mình xông vào dù cho hộ vệ nhà Ngô Mẫn cũng không làm dừng từng bước chân của Nam Thiên Kinh. Anh lạnh lùng nhìn người con gái ngồi dưới sàn, vẻ mặt lo sợ, nước mắt không ngừng rơi miệng luôn lắp bắp từ “ không muốn”, anh không biết mình vì lý do gì mà tới đây, nhưng khi tin cô bị nhà Ngô Mẫn cướp đi anh liền tức tốc chạy về, cũng không kịp đón Đoãn Mạt Mạt đang điều trị ở nước ngoài.

-Khốn kiếp..anh làm sao tới đây? _ Ngô Mẫn tức giận lên tiếng mắng anh, cô mà nhìn thấy tên này là nổi tức giận đều bùng nổ, sao hắn lại có thể tàn nhẫn đối với Diễm Nhi nhà cô như vậy?

-Ngô tiểu thư, câu này tôi nên hỏi cô? Cô tại sao lại đưa vợ tôi đến đây? _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng nhìn cô.

-Khôn kiếp..vợ cái đầu nhà anh..nếu coi Diễm Nhi là vợ sao anh lại có thể đối xử với cô ấy như vậy?_ Ngô Mẫn nóng nảy nóng, tính cô rất bướng bỉnh, một khi đã bị chọc giận thì mặc kệ cô là thiên kim tiểu thư cô cũng sẽ mắng chửi người không kiên dè.

-Ngô tiểu thư, nên giữ hình tượng của mình..._ Nam Thiên Kinh không muốn đôi co với cô, anh muốn tiến lên đón lấy Hạ Diễm Nhi, cô liền kích động cúi thấy đầu trốn sau lưng Ngô Mẫn, thấy vậy anh tự nhiên rất đau lòng và tức giận, cô sợ anh cái gì? Như vậy chưa đủ để cô trả giá.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Trong nhà Ngô Mẫn vẫn còn không khí người người khác không thể thờ nổi, sắc mặt của Nam Thiên Kinh càng đen hơn.

-Anh là chồng của Hạ tiểu thư?_ Lăng Bắc Hàn nhin không được lên tiếng hỏi

-Phải..._ Nam Thiên Kinh đáp ngay, anh nhìn người đàn ông trước mặt không cần suy nghĩ liền thừa nhận.

-Cô ấy bị tổn thương về mặt tinh thần cùng thể xác rất lớn, khiến cô ấy mất chứng bệnh mà ngay cả các bệnh viện còn chưa có cách điều trị..._ Lăng Bắc Hàn nhìn thấy được ánh mắt chiếm đoạt của anh đối với Hạ Diễm Nhi. Nam Thiên Kinh nghe xong trong lòng liền chấn động, nhưng là anh nghĩ đây chính là cái giá mà cô phải trả cho việc đã khiến Mạt Mạt của anh khổ sở.

-Đó là cái giá cho việc độc ác của cô ta..._ Nam Thiên Kinh lạnh lùng nói.

-Cái giá sao? Mẹ kiếp nhà anh..anh là đồ đàn sao? Anh chẳng phải có tiền, chẳng phải rất thông minh sao? Sao anh không tìm hiểu trước mọi người rồi buộc tội người khác..._ Ngô Mẫn nhin không được mà bộc phát.

-Ngô tiểu thư..cô..

-Đồ khôn nhà anh mà nghe đây...chuyện năm đó không phải là Diễm Nhi làm, cậu ấy không bao giờ muốn tranh giành bất cứ thứ gì của ai? Cuộc thi năm đó đáng lý ra cậu ấy là tham gia nung vì trước ngày thi vài ngày cậu ấy xảy ra sự cố, sốt cao phải nằm viện điều trị cách ly, làm thế nào mà năm đó cậu ấy hại được Doãn Mạt Mạt..._ Ngô Mẫn thuộc lại, cô chính là người bạn bỏ học bỏ thi, bỏ chơi để ở bệnh viện chờ Diễm Nhi tỉnh lại, sau khi nghe Diễm Nhi nói cô liền cho người điều tra vụ việc năm đó.

-Ôi không biết anh vì sao đối xử với vợ anh như vậy, nhưng đây chính là bệnh án năm đó còn lưu lại tại bện viện, vì là bệnh nhân đặc biệt nên bệnh viện giữ lại.

-Bác sĩ nói..cậu ấy phải thường xuyên đến bện viện kiểm tra, nhưng là thù khi ba mẹ cậu ấy không biết vì sao mất tích, cậu ấy cũng không đến bệnh viện nữa, 2 năm qua khi gặp anh cô ấy vui vẻ, luôn cười hạnh phúc, cũng quên đi căn bệnh kì lạ kia, cũng không cho tôi mở miệng nói với anh..._ Ngô Mẫn thuộc lại.

-Hiện tại cô ấy mang thai được 3 tuần, sức khỏe rất kém..._ Lăng Bắc Hàn chưa nói hết câu liền thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Hạ Diễm Nhi chạy rất nhanh ra ngoài.

-Diễm Nhi..._ ba người hốt hoảng cùng nhau đuổi theo.

Tại bệnh viện:

-Tôi..phá thai..không muốn...không muốn con..._ Hạ Diễm Nhi nhìn bác sĩ nói, từ ngữ cũng không mạch lạc.

-Không được..._ Nam Thiên Kinh tức giận quát. Khiến cho cô cùng bác sĩ đều giật mình.

-Khôn kiếp nhà anh..không phá để cậu ấy mang nỗi nhục của anh sao?_ Ngô Mẫn mắng anh

-Đó là con tôi..._ Nam Thiên Kinh không nhìn Ngô Mẫn, anh chỉ chú mục vào cô gái nhỏ nhắn kia.

-Anh..không...có..tư..cách..._ Hạ Diễm Nhi nhìn anh, cố gắng gắng từng chữ, nói xong thì sắc mặt trắng bệch thờ từng ngum lớn.

-Cô không thể phá thai lúc này, sức khỏe cô rất kém, ngoài ra bác sĩ Lăng có nói cô không thích hợp phá thai..._ Bác sĩ lắc đầu nói xong liền đi, cô bé thật đáng thương, bà chỉ biết cầu nguyện cho cô.

-Diễm Nhi...nó là con anh..anh muốn con..._ Nam Thiên Kinh nhìn cô, ánh mắt dịu dàng, có hối hận, anh đã cho điều tra, đúng là năm đó cô phát bệnh nên không tham gia cuộc thi, nhưng là tên cô có trong vòng thi thắng cuộc, ngày hôm đó Mạt Mạt cũng có nói nhìn thấy Hạ Diễm Nhi năm đó, cũng

khẳng định là Hạ Diễm Nhi đã khiến ba mẹ cô luôn lạc ở nơi đất khách quê người. Anh cần xác minh lại mọi chuyện, nhưng trước tiên anh muốn Hạ Diễm Nhi cùng con anh an toàn, cho nên mới có cảnh hỗn loạn nhất từ trước đến nay là Ngô tiểu thư lừng danh tức giận như muốn giết người, thuộc hạ của cô hiển nhiên đồng như vậy lại bại trận trước một thuộc hạ của Nam Thiên Kinh kia đấy, Diễm Nhi cũng bị Nam Thiên Kinh cướp đi.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Tại nhà Nam Thiên Kinh:

-Những việc quan trọng hay cuộc họp quan trọng tôi sẽ trực tiếp điều hành tại nhà, còn những chuyện khác em hãy tôi giải quyết. _ Nam Thiên Kinh đang ở trong phòng làm việc nói chuyện điện thoại cùng trợ lý của mình. Từ khi anh đưa Hạ Diễm Nhi về nhà anh cũng không ra nhà nữa bước.

-Thiếu gia..Hạ tiểu thư vẫn không ăn uống, cũng không mở cửa.. _Quản gia lo lắng đến báo cáo với anh. Nam Thiên Kinh thở dài lắc đầu, anh không nói lời nào tiến đến phòng của Hạ Diễm Nhi, hiển nhiên là anh mở cửa được, thế nhưng hiện tượng trước mắt khiến anh sợ hãi, tìm anh như muốn rút ra ngoài, trên giường thân thể của Hạ Diễm Nhi bất động, hơi thở suy yếu, khuôn mặt trắng bệch, trên cổ tay là máu và con dao dính đầy máu nhìn dưới sàn, anh hốt hoảng, tay chân luống cuống cầm máu cho Hạ Diễm Nhi, quản gia cũng nhanh chóng cho gọi bác sĩ.

Nửa tiếng sau:

-Nam tổng..tình trạng của hạ tiểu thư đã ổn định, thế nhưng tôi phát hiện dường như cô ấy mất chứng anaesthetize, cô ấy đang có dấu hiệu nặng hơn, tôi nghĩ anh nên đưa cô ấy đến bệnh viện để theo dõi.. _Bác sĩ lên tiếng khuyên

-Không cần..bà thông báo với bệnh viện cử vài người đến đây, các thiết bị cần thiết cho việc điều trị tôi sẽ lo... _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng lên tiếng. Bác sĩ nhìn anh một lúc cũng không nói gì nữa, yên lặng mà rời đi, Nam Thiên Kinh nhớ đến Lăng Bắc Hàn khi gặp tại nhà Ngô Mẫn.

1 tiếng sau, Ngô Mẫn cùng Lăng Bắc Hàn đến.

-Nam Thiên Kinh,tên khốn chết tiệt này..._Ngô Mẫn vừa bước vào nhà liền không không chế được tính nóng nảy muốn xông lên lập tức đánh vào mặt người kia, thế nhưng hành động của cô bị Lăng Bắc Hàn ngăn lại.

-Ngô tiểu thư, cô đem cái này cho Hạ tiểu thư uống trước, tôi muốn nói chuyện cùng Nam tổng._ Lăng Bắc Hàn đưa lọ thuốc cho Ngô Mẫn nói, Ngô Mẫn gật đầu, trừng mắt với Nam Thiên Kinh sau đó mới thỏa mãn lên lầu.

-Chúng bệnh mà bác sĩ Tiêu nói cho anh biết nó xúc phát từ hệ thần kinh, mặc khác cũng bị ảnh hưởng do trước đây, Hạ Tiểu thư chính là người thứ hai mất phải căn bệnh này._ Lăng Bắc Hàn lên tiếng, sau khi nghe bác sĩ Tiêu gọi điện cho anh, anh đã đón được chính là Nam Thiên Kinh muốn anh điều trị cho Hạ Diễm Nhi, chỉ có điều anh muốn biết phản ứng của Nam Thiên Kinh là thật lòng quan tâm đến vợ con hay chỉ là hối hận vì mình hiểu lầm vợ.

-Anh nói vào trọng tâm đi. _ Nam Thiên Kinh kiềm chế nỗi lo lắng trong lòng, lạnh lùng lên tiếng, anh trước giờ là người giỏi giấu cảm xúc nhất nhưng là chuyện liên quan đến Hạ Diễm Nhi anh không thể ức chế bản thân mình được.

-Cô ấy cần phẫu thuật phá thai, nhưng vậy đối với cô ấy sẽ tốt hơn, mặc khác nếu đã phá sau này cô ấy không thể có khả năng sinh con.. _Lăng Bắc Hàn nhìn Nam Thiên Kinh hồi lâu mới nghiêm túc nói.

-Không còn cách nào khác sao? Đó là con của tôi.. _ Nam Thiên Kinh nhin không được mà trong lời nói run run. Anh biết mình hoàn toàn đã sai, anh nên tin vào cảm giác của mình hơn là những lời nói kia, hai năm sống cùng cô anh biết cô là cô gái trong sáng, lương thiện, thế nhưng chỉ vì thù hận, chỉ vì muốn giúp ân nã của anh mà anh đã hại cô thế thảm như vậy, sau khi cho người làm rõ năm đó ngoài Hạ Diễm Nhi, Doãn Mạt Mạt, Ngô Mẫn còn có Hạ Thanh Vân tham gia, thế nhưng Hạ Thanh Vân bị loại, cô ta đã lấy danh phận là thiên kim tiểu thư Hạ gia, Hạ Diễm Nhi cho loại Doãn Mạt Mạt, ngoài ra cô ta còn nói ba mẹ mình khiến gia đình Doãn Mạt Mạt không thể ở lại thành phố, thật không nghĩ một cô bé 9 tuổi lại có loại ý nghĩ này. Anh không ngờ vì anh mà Hạ Diễm Nhi mắc căn bệnh kỳ lạ này, anh buộc phải mất đi đứa con của anh và cô sao? Anh không muốn, mặc dù là cô bị anh cưỡng bức mà có con thì anh vẫn muốn là do cô sinh, ý nghĩ xuất hiện khi anh và Doãn Mạt Mạt đi bệnh viện kiểm tra sức khỏe, khi đến khoa sản Doãn Mạt Mạt đã ngượng ngùng nói cô có thể mang thai con của anh thì anh lại nhớ đến Hạ Diễm Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Tại nhà Doãn Mạt Mạt:

-Mạt Mạt..ba mẹ đã để con chịu khổ?_ Bà Doãn nhìn con gái tìm lại được nước mắt không nhận được mà rơi không ngừng.

-Mẹ..con không sao nữa rồi, Thiên Kinh đã cứu con, anh ấy còn nói muốn lấy con làm vợ.._ Doãn Mạt Mạt vui vẻ nói

-Nhưng còn Diễm Nhi, con bé thì sao?_ Ông Doãn không nhận được mà lên tiếng.

-Ba..là nó hại con thế thảm như vậy ba còn lo lắng cho nó sao?_ Doãn Mạt Mạt tức giận lớn tiếng nói, khiến cho hai ông bà kinh ngạc to mắt nhìn đứa con gái của họ.

-Nhưng..nhưng Diễm Nhi giúp ba mẹ rất nhiều, những năm con lưu lạc ở nước ngoài chính là Diễm Nhi chăm sóc cho ba mẹ.._ Bà Doãn ngập ngừng nói, dù cho con gái có nói gì bà cũng không tin Hạ Diễm Nhi là như vậy.

-Ba..mẹ..nhưng nó chính là cướp tất cả của con, gặp thiên Kinh trước cũng là nó, cứu Thiên Kinh cũng là nó, đến nay vợ của Thiên Kinh cũng chính là Hạ Diễm Nhi, ba mẹ muốn con mất tất cả sao?_ Doãn Mạt Mạt tức giận nói.

-Mạt Mạt..._ ông bà Doãn không thể tin những gì mà con gái mình nói, nhất thời cũng không thể nói gì.

-Tôi là con của hai người hay là Hạ Diễm Nhi là con của hai người, không hiểu sao Thiên Kinh tìm hai người làm gì..._ Doãn Mạt Mạt vẻ mặt không hài lòng nói.

-Mày..mày ăn nói với ba mẹ như vậy sao?_ Ông Doãn tức giận nói.

-Em vừa nói gì?_ Tiếng nói lạnh lùng vang lên sau lưng, khiến người của Doãn Mạt Mạt cứng người, đầu cũng không dám quay lại, bà Doãn thì đau lòng khóc không ngừng, ông Doãn cũng không nói được câu gì.

-Thiên Kinh...anh..anh là đến khi nào?_ Doãn Mạt Mạt vờ như không có gì, giả bộ mặt ngây thơ vô tội lên tiếng.

-Lập lại lời nói vừa rồi của em.._ Nam Thiên Kinh tiếng nói lạnh lùng vang lên, sắc mặt nghiêm trọng nhìn chăm chăm vào Doãn Mạt Mạt.

-Em..em..em chỉ là tức giận nhất thời nên vô lễ với ba mẹ...chỉ vì..ba mẹ bị Hạ Diễm Nhi...

-Câm miệng..tôi chính là muốn nghe ai là người năm đó cứu tôi, là em hay Hạ Diễm Nhi..._ Nam Thiên Kinh không kiên nhẫn, lời nói có chút tức giận.

-Thiên Kinh..hai đứa gần kết hôn, cháu.._ Bà Doãn không đành lòng khi nhìn con gái đau buồn.

-Nói..._ Anh gằn giọng quát

-Phải...không phải em cứu anh, chính là Hạ Diễm Nhi cứu anh, nhưng là em chính là người chăm sóc cho anh...cô ta ngay lúc đó mạng cũng xem không giữ được..huấn hồ..._ Doãn Mạt Mạt cũng không nhận được mà nói, cô biết anh chỉ vì lời hứa năm đó mà sẽ lấy cô. Cô cũng biết từ chính miệng những người làm trong nhà Nam Thiên Kinh nói, trước đây anh rất hạnh phúc khi ở bên cạnh Hạ Diễm Nhi, nhưng không hiểu vì sao anh đột nhiên thay đổi, đối xử với Hạ Diễm Nhi rất tàn nhẫn, thật chí là bỏ rơi cô trong hôn lễ của hai người, Doãn Mạt Mạt cũng biết Nam Thiên Kinh có tình cảm với Hạ Diễm Nhi nên tới giờ anh vẫn không muốn kết hôn cùng cô.

-Tôi chỉ cần biết người năm đó cứu tôi là ai?_ Nam Thiên Kinh dường như và chết sững tại chỗ, anh nhớ lại hình ảnh mà ngày hôn lễ của anh và Hạ Diễm Nhi, anh đã bỏ rơi cô cùng đi với người phụ nữ khác, còn là cưỡng bức cô, luôn buộc tội cô, luôn cho cô chính là lòng dạ ác độc, thế nhưng giờ thì sao, anh đã đáp trả ân nhân cứu mình như thế đây, còn khiến bệnh tình của cô ngày càng nghiêm trọng. Nam Thiên Kinh không nói gì nữa, lặng lẽ rời khỏi nhà họ Doãn, anh như là cái xác biết đi không định được hướng đi của mình, trái tim anh như hàng ngàn vết dao đâm vào đau nói nó khiến anh không thể nào thở được, hình ảnh đau thương, nước mắt, nụ cười của Hạ Diễm Nhi chiếm cứ trong đầu anh. Nam Thiên Kinh không nhận được nghĩ đến câu nói của Doãn Mạt Mạt trước khi anh rời khỏi nhà họ Doãn.” Nam Thiên Kinh, anh đã hứa lấy em thì anh không nên bỏ rơi em, còn nữa nếu Hạ Diễm Nhi biết những gì anh làm thì cô đã sẽ hận anh, dĩ nhiên là hiện tại tình trạng của cô ta...” Nam Thiên Kinh cũng đồng thời đưa chính mình về lại quá khứ cách đây 10 năm, anh lúc đó là vì không thể bơi, bị bạn bè chơi xấu mới rơi xuống nước, ngay lúc anh tưởng mình chết đuối đã có một cô bé cứu anh, nhưng anh vì mệt mỏi mà không nhìn ra được ân nhân cứu mình, lúc anh tỉnh lại chỉ thấy Doãn Mạt Mạt bên cạnh anh, anh lầm tưởng là cô cứu anh nên sẽ hứa hẹn sau này lớn lên anh nhất định cưới cô làm vợ, anh không ngờ chỉ vì một phút lầm lỗi mà anh đã hại người ngây thơ trong sáng như Hạ Diễm Nhi, anh nên tin vào trực giác của mình là cô không thể nào nhẫn tâm như vậy, mấy năm qua anh chứng kiến cô chăm sóc cho ba mẹ Doãn Mạt Mạt, anh lại cho rằng cô vì ân hận những gì mình làm với Doãn Mạt Mạt nên muốn chuộc lỗi, trong khi đó anh nào biết cô là thật tâm coi ông bà Doãn như ba mẹ mình. Anh đã sai thật sự là sai hoàn toàn, Nam Thiên Kinh thật lòng muốn bù đắp cho Hạ Diễm Nhi, nhưng anh phải bắt đầu bù đắp như thế nào trong khi anh đã tổn thương cô quá sâu.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Kể từ khi về từ nhà họ Doãn, quần gia và người làm thấy thiếu gia của mình càng ngày càng khác hẳn, giống như là một người khác hoàn toàn, một người vì thù hận mà lên kế hoạch trả thù một cô gái nay lại khác thường.

Hạ Diễm Nhi vì được chăm sóc đặc biệt, lại có bác sĩ Lăng đến kiểm tra sức khỏe thường xuyên, còn có Ngô Mẫn luôn đến bầu bạn cùng cô nay sức khỏe của cô đã khá hơn nhiều, tâm tình vui vẻ, ăn ngủ đều đặn, cô cũng bắt đầu nói chuyện bình thường lại được, chỉ có điều là hiện tượng sợ lạnh của cô vẫn không thuyên giảm được. Hạ Diễm Nhi luôn không muốn nhìn thấy Nam Thiên Kinh nên hầu hết khi anh ở nhà cô sẽ không ra khỏi phòng, khi anh đi làm cô sẽ ra vườn hoa cùng Ngô Mẫn, những lúc không có Ngô Mẫn cô sẽ có người đồng hành là quần gia, Nam Thiên Kinh hiểu sự trốn tránh của cô tránh cho cô lại kích động nên anh sẽ không xuất hiện trước mặt cô, nhưng là sẽ cho quần gia theo sát cô, khi anh ở công ty cũng sẽ gọi về hỏi thăm Hạ Diễm Nhi như thế nào, anh biểu hiện như vậy khiến ai cũng tò mò thắc mắc, khó hiểu, nhưng là họ chỉ biết mang dấu chấm hỏi rằng chuyện gì xảy ra chứ không dám mở miệng hỏi.

Thấm thoát thời gian cứ thế trôi qua, Hạ Diễm Nhi cũng bước sang thời kì thai phụ của tháng thứ 3, bắt đầu kén ăn ngủ nhiều, bụng mới ba tháng cũng nhô ra khác thường so với những thai phụ mang thai 3 tháng như cô.

-Hạ tiểu thư, có Ngô tiểu thư cùng bác sĩ Lăng đến thăm cô..._ Một cô giúp việc tiến vào mỉm cười nói, Hạ Diễm Nhi đang đọc báo nghe tim cũng ngược nhìn cô nữ giúp việc cười một cái.

-Diễm Nhi, xin lỗi cậu lâu như vậy mới đến thăm cậu, tập đoàn nhà tớ có hạn mục mới nên tớ phải phụ ba lo liệu..._ Ngô Mẫn vẻ mặt có lỗi nói. Hạ Diễm Nhi không nói gì chỉ là cầm tay cô bạn tay rồi trao cho cô nụ cười “không sao cả, tớ vẫn ổn”.

-Tớ tin khi cậu sinh ba mẹ cậu sẽ ở bên cạnh cậu, tớ rất tiếc vì không thể đưa cậu ra khỏi đây..._ Ngô Mẫn nói tiếp, cô đã cố gắng nhờ vào thế lực của ông nội mình để tìm tung tích của ba mẹ Hạ Diễm Nhi, nhưng là gần đây năm vẫn không có tâm hơi gì, lại nói cứ nhìn Hạ Diễm Nhi bị nhốt ở đây cô Ngô Mẫn nhìn không được nguyên rủa tám đời nhà Nam Thiên Kinh không mọc được tóc nha. Lăng Bắc Hàn để hai cô nói chuyện thoải mái, anh theo thường lệ kiểm tra sức khỏe của Hạ Diễm Nhi, mặc dù lúc đầu anh không hiểu tại sao Nam Thiên Kinh vì sao anh ta ban đầu ngược đãi Hạ Diễm Nhi đến khi biết tin cô mang thai lại đối xử khác với cô, hay là vì biết chuyện năm đó không phải cô làm mà hối hận muốn chuộc lỗi với cô, nhưng anh lại có ý nghĩ khác, đó là ánh mắt cầu xin của Nam Thiên Kinh khi nhờ anh theo dõi và chữa trị cho Hạ Diễm Nhi, cũng đồng thời anh nói sẽ chi trả cho anh số tiền không nhỏ nếu anh cứu được cả hai mẹ con cô. Thật ra thì thai nhi vẫn có thể giữ lại được, chẳng qua là anh muốn xem thái độ của Nam Thiên Kinh như thế nào? Lăng Bắc Hàn anh là bác sĩ giỏi anh sẽ không để bệnh nhân của mình xảy ra vấn đề gì.

-Cô ấy thế nào?_ Nam Thiên Kinh đã chờ sẵn ở trước cửa phòng Hạ Diễm Nhi, Lăng Bắc Hàn vừa ra, anh liền lo lắng hỏi.

-Vào thư phòng của anh đi..._ Lăng Bắc Hàn nói xong liền hướng văn phòng mà anh cùng Nam Thiên Kinh hay nói chuyện mỗi khi anh đến nhà khám cho Hạ Diễm Nhi.

-Anh nói đi, cô ấy làm sao?_ Nam Thiên Kinh cổ trần tín nổi lo lắng sợ hãi trong lòng, mỗi khi đến kì khám cho Hạ Diễm Nhi là anh lại lo lắng không yên sợ rằng bệnh tình cô tiến triển không tốt, tâm trí của anh hiện giờ chỉ đặt trên người của Hạ Diễm Nhi.

-Song thai..._ Lăng Bắc Hàn nói ngắn gọn hai chữ, khiến Nam Thiên Kinh nhất thời khó hiểu chau mày.

-Thế lực của cô ấy ngày càng yếu đi khi thai nhi dần phát triển, sẽ cảm thấy lạnh hơn khi là ban ngày chứ không phải là ban đêm nữa, tháng thứ 7 của thai nhi cô ấy sẽ mất đi cảm giác dần dần, tháng thứ 9 hoàn toàn là mất cảm giác, nếu cô ấy vỡ nước ối phải lập tức tiến hành mổ để lấy hai đứa nhí, Nam tổng anh cần cho người theo dõi cô ấy càng nhiều càng tốt..._ Lăng Bắc Hàn nói.

-Không có cách gì sao?_ Nam Thiên Kinh dường như là mất sức lực hỏi.

-Cái này tôi tin anh cũng biết hiện trạng của cô Hạ là vì đâu mà ra? Hệ xúc giác có liên quan đến hệ thần kinh và tâm trạng của một người mất chứng bệnh như cô Hạ, nếu hệ thần kinh hoặc tâm tình bị kích động sẽ ảnh hưởng đến hệ xúc giác cũng sẽ dẫn đến hiện trạng mất cảm giác..._ Lăng Bắc Hàn nói tiếp.” cái này không hiểu nhiều, nên không có logic cho căn bệnh, các bạn thông cảm hen...phi chỉ biết là nghĩ ra như thế thôi a”.

Nam Thiên Kinh dường như là không còn đứng vững nữa, đây có lẽ là ông trời trừng phạt anh khi anh đã ngược đãi cô, và giờ khi anh biết cô quan trọng như thế nào với anh liền cho anh sống trong lo lắng và sợ hãi.

-Nam Tổng..giá như số phận sắp đặt cho tôi gặp cô ấy trước thì Diễm Nhi sẽ không đau khổ như thế..._ Lăng Bắc Hàn nhìn Nam Thiên Kinh một lúc liền xoay người hướng của mà đi đầu cũng không quay lại.

Một lúc lâu sau Nam Thiên Kinh mới phản ứng, lúc này thì Hạ Diễm Nhi đã ngủ, anh bước vào phòng nhìn người con gái đang ngủ say trong chăn, trong phòng phải nói là nhiệt độ rất ấm đủ để cô có thể ngủ ngon. Nam Thiên Kinh xốc chăn lên chui vào trong, ôm trọn Hạ Diễm Nhi vào lòng, anh đưa tay xoa bụng đã nhô lên của cô, nơi đó có hai đứa con mà anh mong chờ nhất, khỏe mạnh anh lại có một hạt nước trong mắt anh cũng không phát hiện đó là nước mắt của mình, không chỉ có hạnh phúc mà anh mong chờ còn có hằn sâu nỗi đau trong tim khi anh lại chính tay giết đi trái tim của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7

Sáng sớm, Nam Thiên Kinh liền nhanh chóng rời khỏi phòng Hạ Diễm Nhi, vì tránh cho cô không biết anh đã ngủ cùng cô nên anh rất cẩn thận ra ngoài mà không có tiếng động. Nam Thiên Kinh luôn nhân lúc cô ngủ say mới dám lên vào phòng cô để được nhìn ngắm cô, ôm cô ngủ. Anh thầm mĩa mai mình một Nam Thiên Kinh lừng danh lại đang lên lúc muốn nhìn ngắm vợ lại sợ vợ phát hiện, anh chính là sợ Hạ Diễm Nhi lại kích động. Nam Thiên Kinh tính là ở nhà nhưng trợ lý báo có cuộc họp quan trọng nên anh liền đến công ty giải quyết.

-Cô tìm ai? _ Cô giúp việc lên tiếng hỏi khi thấy một cô gái xinh đẹp đang đứng trước cổng lớn.

-Tôi tìm Hạ Diễm Nhi._ Doãn Mạt Mạt mỉm cười thân thiện nói, nét mặt cùng vẻ ngoài của cô khiến cho người giúp việc nghĩ cô là người tốt.

-Nhưng tôi phải báo cho thiếu gia biết một tiếng, cô đợi một lúc..._

-Không cần...tôi là bạn học của cô ấy, chính là Nam tổng gọi tôi đến để trò chuyện cùng Diễm Nhi._ Mắt thấy nữ giúp việc tính đi nói cho Nam Thiên Kinh biết nên Doãn Mạt Mạt liền lên tiếng ngăn cản. cô biết Nam Thiên Kinh rất cẩn thận, cô đã canh chừng ở đây khá lâu, hôm nay vừa lúc anh vừa đi cô liền tiến tới muốn vào nhà xem xem có đúng là Hạ Diễm Nhi ở cùng anh không?

-VẬY sao? Mời cô vào..._ cô giúp việc không nghĩ ngợi nhiều liền mở cửa cho cô ta vào, nụ cười trên mặt Doãn Mạt Mạt liền trở nên nguy hiểm, cô theo người giúp việc vào phòng của Hạ Diễm Nhi. Người giúp việc không muốn quấy rầy hai người nên xuống lầu.

-Hạ Diễm Nhi, cô đừng dùng bộ dạng đáng thương này của cô để lấy sự thương hại của Thiên Kinh..anh ấy chẳng qua là chuộc lỗi vì đã hiểu lầm cô, cũng là vì anh ấy đã khiến ba mẹ cô lưu lạc ở macao..._ Doãn Mạt Mạt vào phòng đã lâu nhưng là không thấy Hạ Diễm Nhi nhúc nhích, cô giống người không phản ứng, cô ta tức giận lên tiếng. Nhưng không ngờ chỉ nhắc đến ba mẹ cô thì Hạ Diễm Nhi liền quay đầu nhìn Doãn Mạt Mạt, nhưng là cô không biết tìm từ ngữ gì để nói ra, vì Doãn Mạt Mạt chính là người mà Nam Thiên Kinh yêu.

-Cô đừng giả vờ nữa, chẳng lẽ cô không biết chính vì muốn cô phải sống khổ sở như tôi nên Thiên Kinh đã đưa ba mẹ cô đi sao? Anh ấy muốn cô phải trải qua đau khổ như cô và em họ chết tiệt của cô đã gây ra cho tôi, vốn dĩ tôi không muốn làm hại cô, nhưng chính là người đã cướp Thiên Kinh của tôi, gặp anh ấy trước cũng là cô, người cứu anh ấy cũng là cô, và giờ vợ hiện tại của anh ấy cũng chính là cô._ Doãn Mạt Mạt kích động tiến lại gần Hạ Diễm Nhi nắm lấy tóc cô mà kéo, ánh mắt cô ta hiện lên tia lửa, gần đây cô ta mới phát hiện là Nam Thiên Kinh đến cục dân chính đăng kí kết hôn cùng Hạ Diễm Nhi, Doãn Mạt Mạt khi biết tin này thì điên tiết lên, hơn một tháng qua anh lạnh lùng với cô, còn cố ý tránh mặt cô. Cô ta điên loạn tác liên tục vào mặt Hạ Diễm Nhi, còn không ngừng kéo tóc cô, những cái tát và da đầu của Hạ Diễm Nhi dường như là cô không cảm giác được đau đớn, cô chỉ theo bản năng mà ôm bụng đã nở lên của cô, trước đây cô không muốn đứa con này, nhưng chính là mấy tháng qua khi mang thai cô cảm nhận được sự sống của con chính là tình thương của mẹ nên cô hiện tại muốn bảo vệ đứa bé. Doãn Mạt Mạt kéo Hạ Diễm Nhi vào phòng tắm, cô ta xả nước lạnh lên người Hạ Diễm Nhi, cảm giác lạnh buốt khiến thân thể Hạ Diễm Nhi run lên, ngoài ôm bụng ra cô không hề lên tiếng, những hình ảnh bị Nam Thiên Kinh đối xử luôn hiện về khiến cô sợ hãi.

Trong phòng họp hội đồng, trong khi các cổ đông nêu ra ý kiến thì Nam Thiên Kinh chỉ chú mục vào màn hình máy tính, khi thấy trong phòng Hạ Diễm Nhi chính là Doãn Mạt Mạt, anh đã hốt hoảng và chạy nhanh ra khỏi phòng họp trong sự ngạc nhiên của mọi người. Trên đường đi anh chạy xe nhanh nhất có thể và không biết đã vượt bao nhiêu cái đèn đỏ, bị bao nhiêu giấy phạt anh đều không quan tâm, vừa chạy xe anh vừa gọi điện thoại cho quản gia, nói bà nhanh chóng lên phòng ngăn chặn Doãn Mạt Mạt làm hại Hạ Diễm Nhi.

Ngoài cửa phòng là quản gia và một nhóm người hầu đang nom nó lo sợ không mở cửa được, chìa khóa thì thiếu gia giữ, vì khi Hạ Diễm Nhi ở nhà không khi nào khóa cửa, họ phải trông chừng cô nên không khi nào khóa cửa phòng.

-Nhanh gọi cảnh vệ vào đây? _ Quản gia lên tiếng, một hầu gái liền nhanh chóng đi, cảnh vệ vừa lên cũng là lúc Nam Thiên Kinh về đến, anh vì quá lo lắng nên quên chính mình có chìa khóa, anh cùng một vài cảnh vệ phá cửa xông vào phòng.

-Cô điên sao? _ Nam Thiên Kinh tức giận đẩy mạnh Doãn Mạt Mạt ra khiến cô ta mất thăng bằng té ngã trên sàn nhà lạnh băng đầy nước. Nam Thiên Kinh lo lắng nhìn cả người Hạ Diễm Nhi ướt đẫm, run lên, khuôn mặt tái nhợt, anh nhanh chóng ôm cô đến giường.

-Thiên Kinh..chẳng phải anh sẽ lấy em sao? _ Doãn Mạt Mạt lên tiếng.

-Im miệng ngay..._ Anh dường như là cắn răng quát, anh tức giận mà còn là dằn nổi muốn giết người.

-Quản gia, nhanh chóng cho gọi bác sĩ Lăng đến, lấy cho tôi y phục của thiếu phu nhân, còn nữa nhanh đưa cô ta ra khỏi đây? _ Nam Thiên Kinh mặc kệ Doãn Mạt Mạt làm âm ỉ, kiên quyết đuổi người, anh nhanh chóng thay cho Hạ Diễm Nhi y phục khô ráo, anh cho nhiệt độ ấm lên, chưa đầy 15 phút thì Lăng Bắc Hàn đến nơi. Sau khi kiểm tra cho Hạ Diễm Nhi xong Lăng Bắc Hàn tìm gặp Nam Thiên Kinh nói chuyện, anh không hiểu mấy tháng trước cơ thể cô vẫn ổn, vậy mà hôm nay cô lại có hiện tượng trầm trọng hơn, Nam Thiên Kinh sắc mặt ngưng trọng lớn nói cũng không thể mở miệng.

-Ba mẹ tôi đâu? _ Hạ Diễm Nhi mở mắt nhìn thấy Nam Thiên Kinh liền lên tiếng hỏi? Cô hận anh, hận anh đã khiến cho gia đình cô tan nát, hận anh vì đã hại cô thể thảm như vậy.

-Sau khi sinh xong, anh sẽ để em gặp ba mẹ..._ Nam Thiên Kinh dịu giọng nói, anh rất sợ, sợ nếu rằng ba mẹ cô biết được cô khổ khổ vì anh như vậy họ sẽ đưa cô vĩnh viễn rời xa anh, anh không thể mất cô, anh rất sợ hãi. Anh luôn là người bình tĩnh, kiềm chế cảm xúc rất tốt, thế nhưng từ khi gặp và biết cô, anh luôn mất đi kiểm soát của chính mình.

-Tại sao? Tại sao anh lại đối xử với ba mẹ tôi như thế, dù anh có trả thù cho Mạt Mạt cũng đừng hại ba mẹ tôi.. _ Nước mắt bắt đầu tuôn trào, cô nức nở lên tiếng.

-Điềm Nhi..anh xin lỗi... _ Nam Thiên Kinh nhin không được mà ôm cô vào lòng, anh biết mình sai hoàn toàn, nhưng anh là không còn cách khác.

-Anh hãy trả ba mẹ lại cho tôi, tôi nhớ họ, tôi cần họ.. _Hạ Diễm Nhi kêu gào khóc lớn.

-Điềm Nhi. Ngoan, anh hứa anh hứa sẽ đưa ba mẹ về với em.. _ Nam Thiên Kinh dịu dàng dỗ dành cô.

-Tôi hận anh, hận anh..cút đi, anh cút đi.. _Hạ Diễm Nhi kích động quá lớn, đuối an đi, vì tránh cho cô xúc động mà ảnh hưởng đến thân thể cô, anh đau lòng ra khỏi phòng, mà trên mặt anh bắt đầu hiện lên sự lo lắng và mệt mỏi.

-“Điềm Nhi, anh sẽ bù đắp cho em, cả đời này, ngay cả chính mạng sống của anh.” Anh tự thề với chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Thời gian lại tiếp tục trôi qua nhanh, Hạ Diễm Nhi bước sang thời kỳ thai phụ tháng thứ 5, bụng cũng đã to lên như quả dưa hấu, cô bắt đầu nói chuyện lại nhưng là ít. Vì muốn cô yên tâm nên Nam Thiên Kinh đã gửi hình của ba mẹ cô cho cô xem, họ sống ở Ma cao rất tốt, ba mẹ cô là thương giới ở ma cao, họ rất muốn về lại nước tìm con gái, nhưng dù là tìm cách nào cũng có người chặn họ không cho họ về nước. Tâm tình của Hạ Diễm Nhi tốt hơn khi biết ba mẹ cô vẫn khỏe mạnh, sống tốt chứ không khốn khổ như lời Doãn Mạt Mạt nói. Và phần Doãn Mạt Mạt từ sau khi cô ta đến nhà ức hiếp Hạ Diễm Nhi, Nam Thiên Kinh cho người đưa cô ta sang mỹ, và cấm tuyệt đối không được phép về nước.

Biệt thự Nam Thiên Kinh:

-Hạ tiểu thư, tới giờ uống canh rồi.. _Quần gia cùng hai người hầu gái bưng canh bước vào vườn hoa, vì trời chuyển lạnh, ngoài vườn lại có nắng, nắng sẽ giúp cơ thể Hạ Diễm Nhi bớt lạnh hơn, nghe được tiếng của quần gia Hạ Diễm Nhi quay sang mỉm cười với bà.

-Hôm nay tôi sẽ đưa cô đi khám thai.. _Bà giụ dằng lên tiếng nói.

-Nam Thiên Kinh? _Hạ Diễm Nhi nhìn bà, bật thốt lên ba chữ này.

-Thiếu gia sợ cô lại không vui nên..nhưng là thiếu gia có cho người theo sau chúng ta.. _Quần gia hiểu lời nói ít ỏi của cô, mặc dù ngôn từ có hơn thiếu lễ phép so với người lớn, nhưng bà biết cô đã cố gắng lắm mới có thể mở miệng nói chuyện.

-Cháu...cháu..Nam Thiên Kinh cùng đi.. _Hạ Diễm Nhi nói chậm rãi nói

-Được được, tôi liền gọi cho thiếu gia.. _Quần gia vui mừng phấn khởi lên tiếng, nhanh chóng chạy đi gọi điện thoại cho Nam Thiên Kinh. Thấy bà vui vẻ Hạ Diễm Nhi cũng mỉm cười.

Chưa đầy nửa tiếng thì Nam Thiên Kinh về tới, anh không kiềm chế được sự vui mừng phấn khởi của mình, anh nghĩ rằng trong thời gian mang thai anh sẽ không thể cùng đồng hành với cô để theo dõi cục cưng của hai người.

-Điềm Nhi.. _Nam Thiên Kinh đè xuống xúc động muốn ôm cô, anh dịu dàng tiến lại gần cô. Hạ Diễm Nhi ban đầu có hơi ngạc nhiên, cô không nghĩ anh sẽ bỏ việc công ty mà đi cùng cô, cô nghĩ anh không hề có tình cảm với cô, thế nhưng khi thấy anh xuất hiện trong lòng cô dần lên niềm vui, nhưng là cô không hề biểu hiện ra ngoài.

Tại bệnh viện, sau khi khám và siêu âm bốn chiều, Nam Thiên Kinh kiềm lòng không được nhìn chăm chăm vào màn hình có hai khối hình ảnh nhỏ trên màn hình đang chuyển động, đó là con trai và con gái của anh, nhìn khuôn mặt điển trai tràn đầy hạnh phúc của anh trong lòng cô bỗng thấy ấm áp, nhưng cứ nghĩ theo chiều tốt cho anh trong lòng cô lại sợ hãi, cô sợ chính đây cũng là điều mà anh đang diễn nhảm muốn cô lún sâu vào cõi thiên đường do anh đặt ra, sau đó thì không một lời nói liền đẩy cô xuống địa ngục. Trên đường trở về nhà, trong đầu cô nảy ra một ý nghĩ đó là cố tình chọc tức anh, chọc tức để anh đuổi cô ra khỏi nhà, có như vậy cô sẽ không bị anh dẫn dắt vào trong hố tình yêu mù quáng mà cô luôn ảo tưởng.

Nhà Nam Thiên Kinh:

-Thiếu gia, thiếu phu nhân, cơm tối đã chuẩn bị xong.. _Quần gia mỉm cười cung kính lên tiếng khi hai người vừa vào đại sảnh.Nam Thiên Kinh hiểu ý, sợ cô thấy anh liền không ăn uống nên tính xoay người rời đi, thế nhưng...

-Ăn cơm.. _Hạ Diễm Nhi lên tiếng, hiển nhiên là đang nói anh hãy ở lại ăn cơm, anh vui vẻ liền tiến lên dìu Hạ Diễm Nhi vào ghế ngồi, người giúp việc nhanh nhẹn liền lấy thêm bát đĩa mới cho anh, song trong khi ăn, Hạ Diễm Nhi không ngừng làm khó anh, hễ khi anh cầm thìa lên thì cô liền kêu anh lấy

nước, hết nước rồi tới nước tương, đủ thứ trên bàn được cô gọi anh đều đem tới trước mặt cô, nhìn trên khuôn mặt của anh không hề có chút tức giận, Hạ Diễm Nhi buồn bực đứng lên về phòng, lúc cô vừa đi, Nam Thiên Kinh mệt mỏi xoa huyết thái dương đau nhức, anh biết cô đang làm khó anh, anh biết cô làm vậy là muốn anh tức giận sau đó cô có thể thoát khỏi anh, Nam Thiên Kinh không chỉ vì cô làm khó mà phiền não, cái chính là anh lo lắng cô vẫn muốn rời khỏi anh.

Đến tối, khi Nam Thiên Kinh định đi tắm rửa thì Hạ Diễm Nhi vác bụng bầu tới phòng anh gõ cửa, mở cửa ra anh ngạc nhiên nhìn thấy cô liền không biết nói gì?

-Tôi muốn ngủ ở đây? _ Hạ Diễm Nhi chu môi nói.

-Hả? À được, được.. _ Ban đầu là kinh ngạc ngờ ngác, sau đó thì anh vui vẻ đồng ý. Anh chu đáo lấy chăn đắp lên người cô, tính chui vào chăn thì cô trừng mắt không vui nhìn anh.

-Tôi muốn ngủ một mình, anh xuống sàn mà ngủ.. _ Hạ Diễm Nhi nói, sau đó thì xoay người đưa lưng về hướng Nam Thiên Kinh, miệng cô cười chồm chồm tâm tình đang rất vui vì nhìn khuôn mặt ngốc trẻ của Nam Thiên Kinh. Mà anh ngược lại tuy không vui nhưng cũng không nổi giận với cô, anh điều chỉnh nhiệt độ trong phòng, sau đó anh vào phòng tắm thay quần áo, lúc ra ngoài thì Hạ Diễm Nhi đã ngủ ngon lành, vì là mang thai nên cô rất nhanh ngủ, anh nhẹ nhàng vén chăn chui vào, ôm cô vào lòng thỏa mãn mà ngủ trong khi đó Hạ Diễm Nhi sẽ không biết là cô đang khiến anh vui chứ không hề là chọc tức anh.

Sáng sớm hôm sau khi tỉnh lại, cô phát hiện mình ngủ tại phòng anh, nhất thời nhớ lại hôm qua không chọc tức được anh khiến cô khó chịu, liền rời giường tiến tới văn phòng anh phá đồ, quản gia cùng làm bước vào ngăn cản cô nhưng là cô không nghe, sợ những vật nhon sẽ gay cho cô tổn thương họ buộc phải gọi cho Nam Thiên Kinh về nhà.

Nam Thiên Kinh đang mệt mỏi vì công việc và bệnh tình của vợ nên không có sức lực, lại nghe tin quản gia nói Hạ Diễm Nhi đang làm loạn phá phòng làm việc của anh, Nam Thiên Kinh tức tốc chạy về, khi nhìn hoàn cảnh trong phòng rồi đến cô thì anh liền nổi giận.

-Hạ Diễm Nhi.. _ Nam Thiên Kinh tức giận quát lên, khiến cho Hạ Diễm Nhi đang làm loạn cũng hốt hoảng sợ hãi.

-Em làm loạn đủ chưa? _ Biết mình đã làm cô sợ, anh tiến lên dịu giọng nói, trong khi đó Hạ Diễm Nhi đang mừng thầm anh đã tức giận rồi.

-Quản gia, mau đem hộp sơ cứu đến.. _ Nam Thiên Kinh nói, anh nổi giận không phải vì cô phá phòng của anh mà là anh xót xa và đau lòng khi thấy tay cô vì làm loạn mà bị thương, trong khi đó dường như cô không biết mình đang bị thương, máu cũng ứa ra ướt cả áo và sàn nhà, lúc Hạ Diễm Nhi nhìn thấy anh băng bó cho mình cô mới phát hiện mình bị thương nhưng là cô sao không có cảm giác đau đớn?

-Điễm Nhi, em muốn thế nào thì mới không khiến bản thân mình bị thương? _ Nam Thiên Kinh hôn lên cánh tay bị thương của cô nói. Cô khó hiểu nhú mắt nhìn anh, chẳng phải cô như vậy anh sẽ thỏa mãn sao?

-Không phải trả thù sao? Doãn Mạt Mạt? _ Hạ Diễm Nhi lên tiếng nói.

-Điễm Nhi..anh xin lỗi, ngàn lần xin lỗi em..anh sẽ dùng cả đời này bù đắp cho em...xin em..xin em đừng làm chính mình bị thương.. _ Anh đau lòng nhìn không được mà ôm cô vào lòng, giọng nói vì lo lắng sợ hãi của anh mà trở nên khàn đi.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Sau lần Hạ Diễm Nhi làm loạn, bị Nam Thiên Kinh mắng cô liền ngoan ngoãn không làm loạn nữa, vì cô giờ chỉ tập trung vào tay mình, vì sao cô bị thương nhưng lại không có cảm giác? Cô cũng cảm giác được Nam Thiên Kinh thay đổi rất nhiều, cô không còn nghe ai nhắc đến chuyện kết hôn của anh và Doãn Mạt Mạt nữa, anh còn cho người về làm bảo mẫu theo chăm sóc cho, cho chuyên gia dinh dưỡng cho cô, ngoài ra mỗi tháng anh còn để các bác sĩ khám cho cô, còn là đặc biệt không hạn chế giờ giấc hay ngày gì mà để Ngô Mẫn tới thăm cô thường xuyên.

Sang sớm Ngô Mẫn liền tới nhà Nam Thiên Kinh huyền não oái hân Nam Thiên Kinh vì tới giờ mới đề cô gặp lại bạn tốt, thấy Ngô Mẫn tự nhiên tâm tình cũng vui vẻ theo cô bạn thân, cô không còn tập trung vào cái tay bị thương nữa, một lúc sau thì Lăng Bắc Hàn đến khám cho cô, thấy cô đã tốt hơn liền yên tâm để hai cô gái nói chuyện, anh biết cô đang chuyển trạng thái mất cảm giác, cái này anh cần dặn Nam Thiên Kinh phải chú ý tới cô rồi, Lăng Bắc Hàn tin Nam Thiên Kinh làm được.

-Chúc mừng cậu, tin tên thối tha kia biết chuộc lỗi nên sớm muộn gì ba mẹ cậu sẽ trở về... _ Ngô Mẫn hưng phấn nói. Hạ Diễm Nhi chỉ mỉm cười không nói gì.

-À mà này.. hình như anh ta đang gặp rắc rối thì phải, nghe đầu tuần trước trong khi đang họp bàn luận về hợp đồng đầu mỡ Lôi Đình thì anh ta bỏ về nữa chừng, khiến cho chủ tịch Lôi tức giận hiện tại không muốn kí, mà hợp đồng kia theo thỏa thuận thì anh ta hải bồi thường 100 tỷ đô la...đây chắc là báo ứng cho anh ta khi làm tổn thương cậu đó.. _ Ngô Mẫn vừa nói vừa hưng phấn, nhưng Hạ Diễm Nhi không vui, cô biết anh bỏ về là vì cô, cô làm

loạn bị thương nên anh phải quay về, mà cô cũng không quên những ôn nhu của anh gần đây, cô biết anh mỗi đêm đều vào phòng cô kiểm tra chân cho cô, điều chỉnh nhiệt độ ấm cho cô, ngoài ra mỗi khi trời anh đều chạy qua xem cô có sao không, mỗi tối anh sẽ giúp cô xoa bóp chân, vì lúc ngủ và mang thai chân cô hay bị rút, nhưng là cô không có cảm giác thế nhưng anh lại biết, cô không giấu anh rốt cuộc là muốn như thế nào.

-Cậu nói, chủ tịch Lôi? _ Hạ Diễm Nhi chợt lên tiếng hỏi, nếu là họ Lôi thì chỉ có chú ấy, cô đã nhiều năm không liên lạc với chú, lần ba mẹ cô mất tích cô muốn tìm chú ấy để giúp đỡ nhưng là không biết tung tích, về sau gặp Nam Thiên Kinh cô cũng không tìm chú nữa.

-Là Lôi Đình Nguyên, chủ tịch tập đoàn Lôi Đình, chuyên về dầu mỏ._ Ngô Mẫn trả lời, trong tiềm thức của Hạ Diễm Nhi là muốn giúp anh, dù anh có tổn thương cô nhưng cô là không muốn thù hận anh vì anh là người cô yêu cũng là ba ba của bảo bối của cô. Đợi đến khi Ngô Mẫn về cô nhờ người đưa cô đến chỗ của Lôi Đình Nguyên, vì sao cô biết thì cô đã hỏi qua Ngô Mẫn.

Khách sạn 5 sao cấp cao:

-Làm phiền cô cho tôi gặp Lôi chủ tịch... _ Hạ Diễm Nhi chậm rãi lên tiếng nói với cô lễ tân khách sạn, ban đầu cô lễ tân kinh ngạc nhìn Hạ Diễm Nhi, lại liếc nhìn bụng bầu đã lớn của cô cô lễ tân nghĩ chắc là vợ bé của Lôi Đình Nguyên, hoặc là con gái ông? Dấu chấm hỏi hiện lên trên trán nhưng thân là nhân viên cô không dám chậm trễ liền nói mấy nhưng là không ai bắt máy.

-Diễm Nhi._ Tiếng nói trầm thấp vang lên, Hạ Diễm Nhi quay người mỉm cười với người đàn ông trung niên gọi cô.

-Ba nuôi... _ Cô nhẹ nhàng gọi.

-Phải... phải... con gái, con làm ta tìm kiếm mấy năm nay, nào lại đây vào phòng ba... _ Lôi Đình Nguyên mắt đã rom rom, vui mừng phấn khởi lên tiếng, ông thoáng nhìn qua bụng của Hạ Diễm Nhi có phần kinh ngạc, nếu ông đoán không lầm năm nay Hạ Diễm Nhi chỉ mới 18, không lí nào lại kết hôn như vậy?

-Ba, con đã kết hôn... _ Nhìn ra được suy nghĩ của ông nên Hạ Diễm Nhi không ngần ngại nói, Lôi Đình Nguyên cũng chỉ biết gật đầu rồi cùng con gái ông vào phòng ông đang ở tại khách sạn, đáng lí ra hôm nay ông có hẹn với Nam Thiên Kinh để chính thức hủy hiệp định, ông không chấp nhận hành động lỗ mắng của anh như vậy, nhưng hôm nay gặp lại con gái nuôi nên ông sẽ dỗi lại. Lôi Đình Nguyên ông đường đường cũng là một sát thủ, thế nhưng lại là vì ông nên gia đình Hạ gia mới có kết cục như thế này, trước đây ông cùng ba mẹ Hạ Diễm Nhi kết nghĩa anh em, đưa con đầu lòng của hai người sẽ gọi ông một tiếng ba nuôi, nhưng là vì giúp ông thoát khỏi vòng xoay trong thế giới đen tối mà họ phải rời xa quê hương đến nơi đất khách quê người, ông còn nhớ rõ lúc đó Hạ Diễm Nhi chỉ mới biết nói, sau nhiều năm tìm kiếm, ông cứ ngỡ sẽ không gặp lại họ, thế nhưng con bé này vẫn nhớ và tìm tới ông, còn gọi ông một tiếng ba nuôi một cách lưu lốt, vì giờ cô đã trưởng thành a, mà còn là người sắp lên chức mẹ, ông sắp được làm ông ngoại.

-Con gái, ba mẹ con đâu? Ba đã tìm gia đình con lâu lắm rồi? _ Lôi Đình Nguyên cười không ngời vì niềm vui, nhưng ông không quên hỏi thăm.

-Con không biết... _ Hạ Diễm Nhi cúi đầu nói, cô chỉ biết rằng ba mẹ cô hiện giờ bình an mạnh khỏe, mà Nam Thiên Kinh cũng hứa sẽ đưa ba mẹ về với cô. Lôi Đình Nguyên nhìn ra được tâm sự của con gái nuôi, nhưng ông sẽ không hỏi, ông sẽ chờ cô nói ra cho ông biết. Thế nhưng ông đã nghĩ sai, cô im lặng không nói về chuyện gia đình.

-Ba nuôi...hiệp định dầu mỏ Lôi Đình ba nuôi đang hủy được không? _ Hạ Diễm Nhi yên lặng hồi lâu rồi lên tiếng.

-Yêu cầu của con gái, ba sẽ luôn chấp nhận, thế nhưng hãy nói cho ba biết? nó có liên quan gì với con? _ Lôi Đình Nguyên không ngần ngại mà chấp nhận, ông tin con gái ông và Nam Thiên Kinh có liên quan tới nhau. Hạ Diễm Nhi nhìn ông thật lâu cũng không nói.

-Ba nuôi, con muốn ăn cơm người nấu._ Hạ Diễm Nhi yêu cầu tiếp, cô nhớ không lầm có nghe ba mẹ nhắc đến ba nuôi cô từng là đầu bếp, nấu ăn rất ngon, cô món thử.

-Được...con gái...ba làm cho con... _ Biết con gái có điều không thể nói, nhưng ông sẽ tự điều tra, nếu con gái ông chịu ủy khuất ông thì ông sẽ khiến cho cái tập đoàn Nam Cung kia không còn gì?

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10

Vì hợp đồng không thành và có nguy cơ bị hủy nên Nam Thiên Kinh rất bận, nhưng anh cũng không quên gọi hỏi thăm Hạ Diễm Nhi, quản gia ở đầu dây khi nhận được điện thoại của anh có chút hồi hộp vì từ khi ra ngoài tới giờ đã hơn 1 tiếng mà không thấy Hạ Diễm Nhi quay lại, nhưng là tránh để anh tức giận bà đành nói dối là Hạ Diễm Nhi đang ở ngoài vườn, theo thường lệ anh sẽ thấy cô giờ này sẽ ở trong phòng thông qua camera anh lắp đặt nhưng hôm nay hiển nhiên cô lại ra vườn, anh có chút nghi ngờ nhưng là cũng sẽ không kịp hỏi thêm thì có điện thoại, anh liền gác máy.

Quay lại với Hạ Diễm Nhi cô sau khi nói chuyện cùng Lôi Đình Nguyên xong liền về nhà đúng theo lời hứa với quản gia, cô không muốn làm khó quản gia đã vì cô mà bao che.

-Thiếu phu nhân._ Quản gia vui mừng mà cũng yên tâm khi thấy cô bình an trở về, Hạ Diễm Nhi chỉ mỉm cười rồi lên phòng. Hạ Diễm Nhi rất an phận, ăn

rồi ngủ, ngủ rồi ăn, rất nhàn rỗi, cô muốn thoát khỏi thế giới của Nam Thiên Kinh thế nhưng ba mẹ cô còn trong tay anh, và lại cô còn yêu anh, hiển nhiên con cũng đã có, cô không muốn các con của cô có cuộc sống bị người đời cười chê là không có ba. Suy nghĩ đi sâu, Hạ Diễm Nhi ngủ lúc nào không hay, đến khi nửa đêm Nam Thiên Kinh mới về, anh mệt mỏi quần áo có chút thấm mồ hôi nhưng là anh vẫn toát lên vẻ lịch lãm điển trai vốn có của anh.

Nam Thiên Kinh theo thường lệ, mà phải nói là thói quen của anh đã thay đổi, anh đầu tiên khi về đến nhà dù cho có mệt mỏi đến đâu anh cũng sẽ đến phòng của vợ anh, xem cô ngủ, có đắp chăn chưa, hoặc là nhiệt độ trong phòng có đủ ấm để khiến cô không bị lạnh.

-Tại sao lại là anh? _ Lúc Nam Thiên Kinh tỉnh xoay người rồi đi thì tiếng nói của Hạ Diễm Nhi vang lên. Nam Thiên Kinh quay người lại khó hiểu nhìn cô.

-Tại sao anh là cậu bé năm đó, vì sao lại đối xử với tôi như vậy? vì sao anh muốn giữ lại con? _ Nhiều câu hỏi vì sao mà Hạ Diễm Nhi muốn nói, thế nhưng nhớ lại những khoảng khắc đau khổ kia cô lại khóc nghẹn. Lúc chiều cô có ghé qua phòng Nam Thiên Kinh, lần này cô không làm loạn nữa mà chỉ yên lặng đi xem căn phòng của anh, trong phòng ngoài sách ra thì chỉ có laptop, tài liệu của Nam Thiên Kinh, Hạ Diễm Nhi nhìn thấy trên bàn có tấm hình gia đình, nhưng là đã lâu, trong hình là một cậu bé với khuôn mặt lạnh lùng nhưng không kém điển trai với hai người là một nam một nữ. Hạ Diễm Nhi nhìn thật lâu vào cậu bé thì hồi ức tưởng chừng mà cô quên đã ùa về, đó là năm cô bảy tuổi trong một lần cứu cậu bé lớn hơn mình mấy tuổi bị đuối nước, kết quả là khi người lớn đến giúp đỡ thì cô cũng uống quá nhiều nước mà bất tỉnh.

-Diễm Nhi ngoan, không khóc, không khóc... _ Nam Thiên Kinh luống cuống tay chân ôm cô gái của mình vào lòng không ngừng dịu dàng dỗ, trong tim anh như ngàn mũi dao đang đâm vào, nó không đâm thẳng để anh đau một lần mà là từ từ đâm để tim anh càng rỉ máu, mà Hạ Diễm Nhi như những cao dao kia từng chút từng chút ăn mòn trái tim anh.

-Diễm Nhi, ngoan, ngoan, anh sẽ bù đắp cho em tất cả, cũng sẽ không khiến em bị tổn thương nữa. _ Nam Thiên Kinh hôn lên khuôn mặt đang tràn đầy nước mắt của cô, không ngừng dịu dàng ôn nhu nói. Hạ Diễm Nhi chỉ biết khóc nghẹn một câu cũng không thể thốt lên được. Khóc một cô liên năm yên trong lòng Nam Thiên Kinh mà ngủ, Nam Thiên Kinh nhìn cô gái của mình ngủ say mà như âm lòng, anh thật hối hận, chỉ vì lời hứa ngu ngốc năm đó anh đã khiến cô gái nhỏ như Hạ Diễm Nhi phải đau khổ, anh đúng là kẻ đáng chết mà.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Sau lần Hạ Diễm Nhi biết được Nam Thiên Kinh chính là cậu bé năm đó cô cứu, cô liền chiến tranh lạnh với anh, không thèm nhìn mặt, không thèm nói chuyện, dù cho Nam Thiên Kinh về mặt thống khổ cầu xin cô đều bị cô lơ hoặc kiếm chuyện làm khó anh, Nam Thiên Kinh phải đèn nến đau lòng để khiến cô không bị tổn thương nữa, dù cho cô có làm gì anh cũng sẽ không trách mắng cô, miễn cô vui, cô hài lòng là được.

Nhà Nam Thiên Kinh.

-Ba phải đi sao? _ Hạ Diễm Nhi đang nói chuyện điện thoại, vẻ mặt có vẻ không vui.

-Phải, Diễm Nhi, ba không biết con và Nam Thiên Kinh đã có chuyện gì, dù là trong quá khứ, nhưng theo ba cảm nhận thì Nam Thiên Kinh thật lòng với con, hẳn đang cố gắng bù đắp cho con bằng mọi giá, hẳn vẫn chưa biết ba là ba nuôi của con... _ Đầu dây Lôi Đình Nguyên lên tiếng nói lời khuyên khiến Hạ Diễm Nhi trầm tư khá lâu, cô biết anh thay đổi rất nhiều, nhưng là cô vẫn không bỏ được nỗi ám ảnh mà anh đã gây ra cho cô, nó luôn xuất hiện trong những giấc ngủ của cô.

2 tiếng sau, tại sảnh tập đoàn Nam Cung:

-Xin chào... _ Hạ Diễm Nhi vac bụng bầu vào sảnh thân thiện chào cô lễ tân.

-Ồ..thiếu...thiếu phu nhân... _ Cô lễ tân kinh ngạc nhìn Hạ Diễm Nhi, cô là nghe từ thông báo nói cô bé năm nào chờ Nam tổng ngoài đại sảnh đã là phu nhân chính thức của tổng tài, hiển nhiên hôm nay cô bé đó vac bụng đã lớn đến đây là tìm tổng tài. Hạ Diễm Nhi không biết tại sao cô gái này lại gọi cô như vậy, vì đám cưới không công khai, mà ngay lúc đó anh cũng bỏ rơi cô, báo chí cũng không biết, chuyện này là như thế nào? Cô cũng không muốn hỏi liên theo chỉ dẫn của cô lễ tân mà lên trên phòng tổng tài, trong thang máy cô không ngừng nghĩ tại sao mọi chuyện lại thay đổi nhanh như vậy, cô nhớ trước đây khi anh và cô chính thức qua lại anh không cho cô đến công ty tìm anh, cô vì muốn anh vui và không phiền vì mình liền ngoan ngoãn nghe theo. Trong lòng Nam Thiên Kinh thật ra coi cô là gì đây a? Thật khó hiểu.

-Tôi tìm Nam tổng... _ Hạ Diễm Nhi mỉm cười lên tiếng.

-A được...Nam tổng đang họp thiếu phu nhân có thể đến phòng làm việc của Nam tổng... _ Cô lễ tân nhanh chóng nói sau đó liền hân phó người đưa cô lên phòng làm việc trên cùng. Vì là thiếu phu nhân nên cô hiển nhiên là được đi thang máy thông dụng của anh, mà trước đây anh không hề cho cô lên phòng làm việc anh, huấn hồ là đi thang máy thông dụng này. Hạ Diễm Nhi mang theo bụng lớn lên phòng anh. Trong phòng làm việc của anh rất lớn trang trí đơn giản, có một bàn làm việc khá to, phía sau là các kệ đựng sách, ghế salon được đặt đối diện với bàn làm việc, phía bên trái là một cửa phòng, cô đoán chắc là phòng nghỉ ngơi riêng của anh. Hạ Diễm Nhi tiến tới bàn làm việc, đập vào mắt cô chính là khung hình lớn nhưng có nhiều tấm hình nhỏ khác nhau, chỉ có một tấm lớn là hình cô mỉm cười vui vẻ hạnh phúc của cách đây 2 năm, và còn lại là số hình nhỏ siêu âm bảo bối của cô, trên

hình đều có ngày cô đi khám thai, hiển nhiên là những thứ này là do anh lấy nha. Cô hớn hớn cười nhìn sang trang giấy màu hồng bên khung hình, có hai cái tên. Nam Thiên Hạo- Nam Thiên Diễm. Và dòng chú thích anh viết phía dưới. Trong lúc cô đang ngẩn ngơ nhìn chúng thì nghe trong phòng nghỉ ngơi có tiếng động, cô định là không muốn tò mò, thế nhưng tiếng động khiến cô kiên lòng không được mà tiến vào trong phòng, cảnh trước mắt cô là một người con gái mặt chiếc áo sơ mi nam nằm bất động trên giường, và một người đàn ông trên người còn dính nước và phía dưới chỉ quần khăn tắm đang cúi người trước cô gái bất động kia. Hạ Diễm Nhi kinh ngạc thối lui về sau không ngờ lại đụng vào bình bông trên bàn và ngã bình hoa vỡ.

-Diễm Nhi.. _ Nam Thiên Kinh ngạc nhìn Hạ Diễm Nhi đang trong phòng này, anh thấy vẻ mặt hốt hoảng của cô liền biết ngay cô đã hiểu lầm, muốn tiến lên để giải thích thế nhưng cô lại xoay người rồi đi trước khi anh bắt lấy cô.

-Xin lỗi Nam tổng, có cần em giải thích không? Cô ấy...._ Ngón Trắc Linh lên tiếng áy náy nói.

-Không cần..cô ấy đang giận sẽ không chịu nghe ai giải thích..._ Nam Thiên Kinh mệt mỏi day day trán, nét mặt hiện lên vẻ khổ tâm, cô lại hiểu lầm an, sở dĩ anh có mặt tại phòng là vừa họp xong, Ngón Trắc Linh vì giúp anh giải quyết nhiều việc khi anh ở nhà nên khiến thân thể suy nhược, ngất trong phòng họp, cô phát sốt anh mới đưa áo của anh cho cô dùng đỡ, anh là vừa tắm xong thấy Ngón Trắc Linh muốn uống nước nên mới lấy nước cho cô không ngờ Hạ Diễm Nhi lại bước vào. Vì việc anh giấu cô biết cô là người cứu anh năm đó để cô phát hiện tâm tình không vui đã chiến tranh lạnh với anh nay cô tự mình đến tìm anh anh lại khiến cô hiểu lầm. Anh thật sự là hết cách. Anh biết trong thời kì mang thai không nên khiến cô buồn bực và tức giận nhưng là anh không làm được.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sao lần Hạ Diễm Nhi ở công ty của Nam Thiên Kinh về, Hạ Diễm Nhi liền không thèm nhìn mặt Nam Thiên Kinh. Thế nhưng anh chưa lần nào là bỏ qua cô, anh vẫn âm thầm chăm sóc cho cô, hiện tại chưa phải lúc nói chuyện cùng cô, cô đang mang thai.

Sau khi ăn trưa xong, Hạ Diễm Nhi liền lên lầu nhưng là khoảng 15 phút sau cô cảm thấy bụng mình nhói đau, cô đau đến nước mắt đã chảy ra, ở phòng làm việc Nam Thiên Kinh thoáng nhìn qua camera dù anh đang họp vùng các quản lý, anh nhíu mày nhìn kỹ thấy trạng thái của Hạ Diễm Nhi có vẻ khác thường liền gọi cho quản gia vào xem, anh lập tức không chần chừ nói hủy cuộc họp tức tổng chạy về nhà, anh cũng nhanh chóng gọi điện cho Lăng Bắc Hàn đến nhà anh.

Nhà của Nam Thiên Kinh:

-Cô ấy vì tâm trạng không được tốt ảnh hưởng đến hai bé cưng...lần trước chẳng phải tốt sao? Sao giờ cô ấy lại như vậy?_ Lăng Bắc Hàn khám xong cho cô liền nhíu mày không vui nhìn người đàn ông trước mặt, từ lúc anh đến khám ánh mắt của Nam Thiên Kinh vẫn không rời khỏi Hạ Diễm Nhi.

-Không việc gì? Anh giúp tôi tìm vài y tá cùng bác sĩ tốt đến đây chăm sóc cô ấy đến khi cô ấy sinh. _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng nói, anh từ suốt buổi tâm tình căng thẳng không thôi, sợ cô có biến chứng gì ảnh hưởng không tốt đối với cô. Lăng Bắc Hàn lắc đầu sau đó liền rời đi.

-Diễm Nhi. Chỉ cần em không việc gì anh liền đáp ứng yêu cầu của em...chỉ xin e, cho anh cơ hội giải thích..._ Nam Thiên Kinh nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô hôn rồi lại hôn, ân cần mà dịu dàng nói, trong giọng nói chứa đựng biết bao nhiêu là ôn nhu.

-Ba mẹ...tôi muốn nhìn thấy họ...._ Hạ Diễm Nhi từ lúc anh nắm tay cô cô liền tỉnh, nghe được tiếng anh cô liền nói.

-Được anh đáp ứng em...nhưng em phải hứa, không rời bỏ anh, cùng anh sống chung một chỗ có được hay không?_ Nam Thiên Kinh ôn nhu lên tiếng, ánh mắt nhu tình nhìn cô, Hạ Diễm Nhi không nói lời nào chỉ là quá mệt mà cô nhắm mắt ngủ thiếp đi.

1 tuần sau:

-Diễm Nhi ngoan! Em ăn hết có được hay không?_ Nam Thiên Kinh lúc này rất giống một bảo mẫu, ân cần mà kiên nhẫn dụ dỗ cô ăn hết chén canh tâm bồ. Mà Hạ Diễm Nhi đang ngồi trên đùi anh, đầu quay sang một bên, bĩu môi chu mỏ khàn nghì anh là cô không muốn ăn a, quá béo, quá ngấy cô ăn không vào.

-Ng ngoan! Em ăn đi anh ngày mai lập tức đưa ba mẹ về?_ Nam Thiên Kinh đành dùng chiêu cuối cùng dụ dỗ cô. Nghe nhắc đến ba mẹ, cô liền quay đầu nhìn anh, xem anh có đang lừa cô không?

-Thật sự anh không lừa em, ngoan ăn đi, lát anh chuẩn bị ít đồ cho e hôm nay đi với anh đến một nơi._ Nam Thiên Kinh ôn nhu nói.

-Đi đâu?_ Hạ Diễm Nhi nhíu mày hỏi.

-Là một bữa tiệc nhỏ, anh có quà đặc biệt cho em..._ Nam Thiên Kinh thương yêu hôn lên má cô vài cái, dịu giọng nói. Hạ Diễm Nhi không nói chu môi há miệng ăn canh tâm bồ mà ngày nào anh cũng bắt cô ăn kia, vì như vậy anh mới để cho cô gặp ba mẹ.

7h tối tại nhà hàng cấp 5 sao, Nam Thiên Kinh dịu dàng ôm Hạ Diễm Nhi với bụng đã khá lớn bước vào đại sảnh lập tức gây sự chú ý cho mọi người, mặc dù bụng bầu nhưng khí chất điềm đạm đáng yêu của Hạ Diễm Nhi vẫn không giảm đi chút nào.

-Diễm Nhi, em ở đây cùng Tiểu Hảo, anh qua kia an bài chút việc liền quay lại..._ Nam Thiên Kinh lên tiếng, Hạ Diễm Nhi gật đầu đáp ứng, Nam Thiên Kinh hướng Tiểu Hảo hộ vệ của anh nói đổi ba câu liền rời đi.

-Cô..hạ Diễm Nhi cô sao lại ở đây?_ Hạ Thanh Vân kinh ngạc hô lên khi phát hiện Hạ Diễm Nhi tại nơi này.

-Chao ôi...bụng to thế rồi sao? Nghe nói cô là bị chồng ruồng bỏ theo người phụ nữ khác, đây chắc là nghiệt chủng?_ Trác Vân Kinh khinh miệt lên tiếng, Hạ Diễm Nhi sợ hãi cúi đầu lùi về phía sau vài bước.

-Hạ phu nhân xin bà giữ đúng chừng mực...._ Tiểu Hảo bước lên phía trước lên tiếng.

-Cậu là ai? Không lẽ là ba của con cô ta sao?_ Hạ Thanh Vân xông lên vênh vào nói, tiếng nói khá lớn liền bị nhiều người chú ý vào.

-Tiểu thư cô nên lựa lời mà nói không khéo lại rước họa vào thân._ Tiểu Hảo điềm tĩnh lên tiếng chính Hạ Thanh Vân.

-Anh làm gì được tôi chứ?_ HẠ Thanh Vân trừng mắt.

-Cô..đưa con gái hư, uống công chú cô nuôi nấng cô, tốn biết bao nhiêu tiền của, nay cô lại vác bụng này mà xuất hiện còn gì nữa là thể diện của HẠ gia..nếu để ba mẹ cô biết không khéo lại bị cô chọc tức mà chết..._ Trác Vân Kim tiếng tục xỉ nhục cô, tiếng nói không giảm đi mà còn lớn tiếng, Hạ Diễm Nhi bị mọi người nhìn đến sợ hãi, nghe họ chỉ trích xỉ nhục khiến cô thật tủi khuất, con cô có ba ba mà, ba ba của chúng đang ở đây. Không biết từ lúc nào cô lại cần cái ôm của Nam Thiên Kinh đến vậy.

-Câm miệng...cô ở đây ăn nói lung tung gì? Cô nói ai không có ba?_ Tiếng lạnh lùng vang lên phía sau khiến ai cũng giật mình, họ liền tránh ra cho anh đi vào. Nam Thiên Kinh chẳng để ai vào mắt trong tay cầm một ít bánh ngọt loại mà Hạ Diễm Nhi thích ăn nhất. Nam Thiên Kinh ôm cô vào lòng lấy tay xoa nhẹ lưng cô, cử chỉ hết sức nhẹ nhàng khiến ai ai cũng phải ghen tị.

-Chẳng phải anh..._ Hạ Thanh Vân không cam lòng lên tiếng thì bị anh trừng mắt cô ta sợ hãi không dám hé răng.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12-2

Hạ Thanh Vân không cam lòng lòng tràn đầy tức giận trừng mắt nhìn Nam Thiên Kinh và Hạ Diễm Nhi, cô là nghe nói Nam Thiên Kinh cùng Doãn Mạt Mạt chuẩn bị kết hôn hiển nhiên Hạ Diễm Nhi sẽ bỏ rơi không ngờ bụng cô đã lớn mà Nam Thiên Kinh cũng có mặt ở đây bảo hộ cô.

Thấy không khí có chút căng thẳng, Hạ Thanh lại không muốn làm mất lòng với Nam Thiên Kinh liền bước tới, về mặt thay đổi.

- Diễm Nhi, cháu đã về rồi sao? chú nhiều lần muốn đến đón cháu về nhưng lại không biết mở lời như thế nào?_ Hạ Thanh lên tiếng dịu dàng nói, muốn tiến lên một bước lại gần Hạ Diễm Nhi nhưng không ngờ cô lại lùi lại núp sau lưng Nam Thiên Kinh, cơ thể bắt đầu run khiến hạ Thanh nhủ mày không vui nhưng cũng không dám thể hiện ra mặt.

Diễm Nhi là cháu đây mà, chú không làm gì cháu?_ HẠ Thanh kiên nhẫn lên tiếng.

- Ba! cô ta là đang giả vờ yếu đuối, có con hoang vác bụng về nhà chỉ khiến HẠ gia chúng ta mất mặt thêm mà thôi._ HẠ Thanh Vân lên tiếng nói lời châm chọc, xem thường cô.

- Cô im miệng, nếu cô còn mở miệng nói con tôi là con hoang tôi liền khiến cô không thể mở miệng nói chuyện._ giọng nói lạnh lùng của Nam Thiên Kinh vang lên, âm thanh vang vọng lạnh băng khiến mọi người ở đây đều rét lạnh.

- Hạ Thanh, ông nghe đây, tôi hôm nay đến đây là thay mặt ba mẹ vợ và vợ tôi lấy lại công ty nhà cô ấy..._ Nam Thiên Kinh hướng Hạ Thanh mà lên tiếng.

- Nam tổng, ý anh là gì? công ty này là của HẠ gia sao anh nói là lấy lại?_ Trác Vân Kim kinh hãi lên tiếng hỏi.

- Không sai, công ty này chính là của HẠ gia nhưng các người không xứng làm người của HẠ gia, công ty này là do ba vợ tôi gây dựng lên, các người đã chiếm đoạt quá lâu rồi, nay cũng nên trả lại._ Nam Thiên Kinh bảo hộ Hạ Diễm Nhi trong lòng, không nhanh không chậm lên tiếng nói, Hạ Diễm Nhi nghe anh nói như vậy nhất thời ngược mắt nhìn anh, cô không biết là anh có nói thật hay không, nhưng nhìn vào mắt anh cô đánh cuộc lần cuối tin tưởng anh lần nữa.

- Nam tổng, anh không biết là mấy năm nay anh trai và chị dâu tôi mất tích mãi không có tin gì? tôi là thay anh trai tôi cai quản công ty._ Hạ Thanh hít

một hơi dài nhẹ giọng nói.

- Được tôi nghe ông, cũng hi vọng ông làm đúng theo những gì ông nói, tuần sau ba mẹ vợ tôi sẽ có mặt tại thành phố này, cũng hi vọng ông tự giác mà thực hiện.. _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng nói xong liền ôm Hạ Diễm Nhi đang chực chờ khóc vì cảm động.

- Diễm Nhi ngoan không khóc, anh làm tất cả là vì em, nhưng em phải hứa là không rời xa anh. _ NAm Thiên Kinh dỗ dành cô gái nhỏ đang nức nở trong lòng anh, anh muốn dùng cả đời để bù đắp lại cho cô.

- Em hứa... _ Hạ Diễm Nhi mỉm cười liên tục gật đầu, cô yêu anh trước giờ đều một lần, cũng hận anh nhiều, thế nhưng cô càng hận anh bao nhiêu thì tình yêu cô dành cho anh càng nhiều hơn. Nam Thiên Kinh mỉm cười hạnh phúc hôn lên trán của cô, ôm cô thật chặt. Điều mà Nam Thiên Kinh anh hối hận đó chính là anh nhận ra anh yêu cô quá trễ, phải nói là anh đã mù quáng vì sự thù oán sai lầm kia, dùng cả đời anh để bù đắp yêu thương cô chính là sửa cái sai lầm của anh. Nam Thiên Kinh nghĩ anh sẽ chịu đựng sự thờ ơ và cũng sẽ chịu đựng nếu cô không yêu anh nữa, nhưng cô gái nhỏ của anh có lòng bao dung hơn hết.

1 tuần sau, đúng như lời của Nam Thiên Kinh hứa. anh đã cho người mời ba mẹ của Hạ Diễm Nhi về nước. Gặp lại ba mẹ khiến Hạ Diễm Nhi khóc nghẹn đến đứng không vững, đau lòng vì cô như vậy Nam Thiên Kinh đành phải hăm dọa nói cô nếu còn khóc anh liền không cho cô gặp lại ba mẹ nữa, thế là cô nằng nặc nín khóc ngay, khiến ba mẹ của cô liền bật cười trong nước mắt vui mừng. Quán lấy ba mẹ cả ngày không buông khiến Nam Thiên Kinh buồn bực không vui, anh liền bá đạo mặt kệ là ba mẹ vợ đang ở cùng vợ liền mang cô lên phòng khóa cửa, thay đồ cho cô, ôm cô nằm trên giường, mà Hạ Diễm Nhi nào dám phản kháng cô mà nói là sẽ không gặp được ba mẹ. Ông bà Hạ đưa mắt nhìn nhau cười bởi tính bá đạo chiếm hữu vợ của Nam Thiên Kinh nên cũng không mở miệng nói tiếng nào.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Nam Thiên Kinh lạnh lùng khiến khắp căn phòng tràn ngập sợ hãi, mà nhất là Hạ Thanh Vân, cô ta trừng mắt không thể tin nhìn anh.

- Không lẽ, anh chính là... là... _ Dường như là không thể tin mà Hạ Thanh Vân nhìn Hạ Diễm Nhi.

- Cô ấy là vợ danh chính ngôn thuận của Nam Thiên Kinh tôi, ai dám làm càng tổn thương cô ấy tôi liền không để yên. _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng lên tiếng cảnh cáo trước mặt đám đông.

- Xin lỗi Nam tổng, con gái tôi do không hiểu chuyện nên mới có thái độ không phải với Diễm Nhi, Diễm Nhi cháu về rồi sao? Lâu nay cháu đi đâu làm chú tìm kiếm cháu mãi. _ Hạ Thanh thấy cục diện không ổn, ông đang trong đà phát triển, không thể vì chuyện nhỏ mà đánh mất cơ hội ông gầy dựng nên. Hạ Thanh lên tiếng nói với Nam Thiên Kinh sau đó về mặt ôn nhu dịu dàng nhìn Hạ Diễm Nhi ân cần nói.

- Ngoan, lại đây để chú ngắm cháu gái chú. ... _ Thấy Hạ Diễm Nhi lui càng về sau người của Nam Thiên Kinh. Hạ Thanh nhún nhảy sau đó kiên nhẫn lên tiếng dỗ cô, thế nhưng nhận được thất bại là Hạ Diễm Nhi một bước cũng không tới.

- Không cần... về nhà... về nhà... _ Hạ Diễm Nhi uất ức kêu lên, nhớ lại cảnh cô bị ức hiếp mà người chú này một câu bên vực cô cũng không có, Hạ Diễm Nhi kéo áo Nam thiên Kinh một mức muốn rời khỏi nơi này.

- Được, được... anh nói vài lời với họ xong sẽ đưa em về... _ Thấy Hạ Diễm Nhi ở trước mặt những người kia mà dựa dẫm anh, anh liền cảm thấy vui mừng, anh biết những người này tổn thương cô quá sâu cho nên mới khiến cô không muốn một phút giây nhìn thấy họ. Thấy sự dịu dàng của Nam tổng lòng danh ôn nhu dỗ cô vợ khiến tròn mắt của mọi người như muốn rút ra ngoài.

- Hạ tổng, tôi thay mặt vợ và ba mẹ vợ tôi cảm ơn ông trong mấy năm qua đã chăm sóc Hoàng Kim rất tốt, ba mẹ vợ tôi 3 ngày nữa sẽ đến chào hỏi ông, _ Nam Thiên Kinh không lạnh không nóng lên tiếng nói với Hạ Thanh.

- Cái gì?...bác...bác... _ Hạ Thanh Vân và Trác Vân Kim dường như là không thể tin những gì mà Nam Thiên Kinh nói, lời nói ra khỏi miệng cũng không thốt được tròn chữ. Mặc kệ họ có phản ứng như thế nào Nam Thiên Kinh ôm Hạ Diễm Nhi rời khỏi. Hạ thanh biết lời nói của Nam Thiên Kinh có bao nhiêu là lời cảnh cáo.

Nam Thiên Kinh cho người đến mả cao đón ba mẹ Hạ về, cũng nhờ đoàn luật sư giải quyết bên Hoàng Kim đề nghị Hạ Thanh tự động trả công ty cho chủ cũ, dĩ nhiên số lợi nhuận mà

Hạ Thanh nắm giữ trong tay của Hoàng Kim cũng đủ cả nhà hần không lo ăn mặc sau này.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Hệ suất làm việc của Nam Thiên Kinh rất nhanh, anh đã cho người thu mua toàn bộ cổ phần của công ty Hoàng Kim, cũng nhanh chóng cho người qua ma cao đón ba mẹ của Hạ Diễm Nhi, Hạ Thành Hữu và Dương Lam.

Tại bệnh viện lớn của thành phố, đây là bệnh viện của tập đoàn nhà Nam Thiê Kinh. Mà nghe tin Hạ Diễm Nhi đi khám Ngô Mẫn liền đến cùng.

- Ngô tiểu thư! Phiên cộ chăm sóc vợ tôi một lúc. Tôi tìm bác sĩ Lăng _ Nam Thiên Kinh nhẹ giọng lên tiếng, anh từ tốn nhờ vả Ngô Mẫn, khiến cô ngây ngốc gật đầu. Đây là trời sắp sập sao? Nam Thiên Kinh mở miệng nhờ vả người khác sao?

- Thấy a thành tâm nên tôi rút lại lời nói mớ cướp Diễm Nhi về... _ sau 1 giây ngây ngốc, Ngô Mẫn lên tiếng kiêu ngạo nói.

- Cô nghĩ cô có khả năng sao? _ Nam Thiên Kinh lấy lại phong độ lạnh lùng, nhếch miệng nói.

- Anh... cái tên ngạo mạn, dĩ nhiên là không có khả năng, nhưng tôi sẽ có cách cướp được nếu tôi biết anh làm tổn thương cậu ấy. _ Ngô Mẫn hất cằm tự tin nói.

- Được! tôi rất vui vì vợ tôi có người bạn tốt như cô... _ Nam Thiên Kinh nói xong liền quay sang hôn nhẹ lên trán của Hạ Diễm Nhi xong sau đó mới an tâm rời đi. Hạ Diễm Nhi ngược mắt nhìn theo Nam Thiên Kinh đến khi bóng lưng anh mất dần ở khuất quanh cô nghe tiếng gọi của Ngô Mẫn mới quay đầu khó hiểu nhìn cô.

- Không cần nhìn, chồng cậu đi gặp bác sĩ Lăng rất nhanh sẽ quay lại. _ Ngô Mẫn lên tiếng nói.

- Mẫn... Doãn Mạt Mạt... _ Hạ Diễm Nhi lên tiếng, khó khăn nói từng chữ nhưng không thể nào biểu đạt hết câu nói của mình thành câu hoàn chỉnh.

- Nghe nói là do chồng cậu đích thân cho người đưa cô ta rời khỏi thành phố này, không có cơ hội để hành hạ cậu nữa... _ Ngô Mẫn bình thản nói, khiến Hạ Diễm Nhi kinh ngạc, cô nghĩ a tìm mọi cách tiếp cận cô chỉ vì Doãn Mạt Mạt, nay lại vì cô mà đưa cô ta rời khỏi đây, đến cùng là anh muốn cái gì?

- Này nha, các bảo bảo của mẹ nuôi phải ngoan nha, đừng khiến mẹ của các con mệt, sau này mẹ nuôi sẽ có quà cho các con nha... _ Ngô Mẫn xoa bụng của Hạ Diễm Nhi nói với các bảo bảo trong bụng, Hạ Diễm Nhi mỉm cười, cả đời này cô chỉ cần một người bạn như Ngô Mẫn, không hơn không kém.

Văn phòng làm việc của Lăng Bắc Hàn.

- Nam tổng, đây là hình ảnh chụp của các con anh, chúng rất khỏe mạnh... _ Lăng Bắc Hàn đưa hình ảnh cho Nam Thiên Kinh xem, nhìn hình ảnh có thể thấy rõ hình hài của chúng, trái tim Nam Thiên Kinh đập liên hồi, miệng bất giác nhếch lên hạnh phúc, anh chỉ một phút chốc nữa thôi đã làm mất cả các bảo bảo và người con gái anh yêu.

- Thế nhưng, cơ thể của Hạ tiểu thư dần kém đi... _ Lăng Bắc Hàn nói thêm.

- Ý anh là gì? _ Nam Thiên Kinh nhíu mày dời tầm mắt về phía Lăng Bắc Hàn hỏi.

- Cơ thể Hạ tiểu thư và cả hiện trạngg ít nói, thích nằm trong chăn hơn không muốn ra ngoài, đi đứng khó khăn thậm chí còn mệt mỏi? _ Lăng Bắc Hàn lên tiếng nói.

- Phải _ Nam Thiên Kinh đáp.

- Cô ấy trong thời kì mang thai 3 tháng cuối đã rất mệt mỏi, vì mang thai và sợ ảnh hưởng đến các thai nhi nên không thể dùng thuốc, chính vì vậy... _ Lăng Bắc Hàn ngưng giữa chừng, khiến Nam Thiên Kinh căng thẳng.

- Tôi phải làm gì? _ Nam Thiên Kinh hỏi gấp.

- Anh chỉ cần mỗi ngày quan sát cô ấy, mỗi tối phải để nhiệt độ thích hợp cho cô ấy, phải thường xuyên xoa bóp tay và chân, vì cô ấy dễ bị trệt rúc do mang thai nhưng vì mất cảm giác không cảm nhận được, anh phải hết sức lưu ý, còn nữa không nên cho cô ấy xúc động mạnh. _ Lăng Bắc HÂN nói Nam Thiên Kinh lắng tai nghe hết sức nghiêm túc.

Sau khi khám xong, anh đưa cô về nhà, vừa vào sảnh của phòng khách, Hạ Diễm Nhi đã gặp được hai gương mặt mấy năm nay cô luôn mong nhớ.

- Diễm Nhi! _ là giọng nói nghẹn ngào của ba Hạ và mẹ HẠ.

- Ba.....mẹ..... _ Hạ Diễm Nhi khóc nức lên, gọi không chậm trễ liền tiến vào lòng ba mẹ mà khóc lớn khiến cho sắc mặt Nam Thiên Kinh nhíu lại đen đi, anh liền tiến tới kéo cô ra khỏi lòng ba mẹ cô trong ánh mắt kinh ngạc còn có nước mắt đầm đìa của cả ba người.

- Em không được khóc, nếu khóc anh liền đưa em đi ngay.... _ Nam Thiên Kinh bá đạo lên tiếng uy hiếp, liền có hiệu quả, Hạ Diễm Nhi lập tức nín khóc, chu môi khàn nghì lại với anh, khiến ba mẹ Hạ chỉ biết dờ khóc dờ cười. Ông bà không ác cảm với anh là vì anh tự mình nhận lỗi và giải thích cho họ biết, còn có anh nói anh là chồng và ba của các con sắp chào đời của con gái họ, họ liền không gay khó dễ cho anh mà liền chấp nhận anh. Trong vài ngày trước Lôi Đình cũng đã liên hệ được cho họ.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Tại nhà Nam Thiên Kinh, Hạ Diễm Nhi đang bướng bỉnh muốn ra khỏi nhà, dù cho quần gia cùng ba mẹ Hạ có can có khuyên cô cũng một mực muốn ra khỏi nhà.

- Thiếu phu nhân, thiếu gia căn dặn không được để cô ra khỏi nhà. _ Quần gia lên tiếng cố khuyên can.

- Không... Thiên Kinh.. chú... _ khó khăn nói không thành lời sau đó liền thở dốc, thấy cô khó khăn diễn tả thành lời, quần gia đành gọi hộ vệ đưa cô đi tìm Nam Thiên Kinh.

Tại nhà của Hạ Diễm Nhi trước đây:

- Nam Thiên Kinh! Anh muốn gì? _ Hạ Thanh Vân sợ hãi hướng mắt nhìn Nam thiên Kinh, cô ta đang bị hai hộ vệ của anh giữ lại quỳ gối trước mặt anh. Phía trước là năm tên đàn ông khuôn mặt dữ tợn

- Chẳng phải cô khao khát đàn ông sao? Tôi liền cho cô toại nguyện.. _ Nam Thiên Kinh ánh mắt rét lạnh hướng Hạ Thanh Vân giọng nói lạnh đến không thể lạnh hơn.

- Ý anh là gì? _ Hạ thanh Vân vùng vẫy sợ hãi lên tiếng phải khản, không thể tin nhìn Nam Thiên Kinh.

- Hạ Thanh Vân, cô là em họ với Diễm Nhi, vì sao cô có dã tâm với cô ấy như vậy, còn nữa năm đó là Diễm Nhi cứu tôi, cô cư nhiên lợi dụng lúc cô ấy hôn mê mà hãm hại đoan Mạt Mạt để đổ lỗi cho cô ấy. Cô thật là độc ác. _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng nói, ánh mắt không thèm liếc nhìn cô ta một cái.

- Haha! Cô ta đáng được như vậy? vì sao cùng là con cháu của HẠ gia, vì sao tôi lại thua thiệt như vậy, còn cô ta muốn gì có cái đó, đây là ông trời giúp tôi có những gì vốn dĩ thuộc về tôi. _ Hạ Thanh Vân cười lớn, trừng mắt nói.

- Hạ Thanh Vân, vậy tôi liền cho cô toại nguyện, cho cô có với những gì mà cô muốn... _ Nam Thiên Kinh nói xong, Hạ Thanh Vân liền bị mấy tên đàn ông kia lôi đi.

- Nam Thiên Kinh! Mày là tên khốn kiếp, mày muốn làm gì con gái tao? _ Trác Vân Kim tức giận trừng mắt lên tiếng, muốn xông lên nhưng bị hộ vệ của anh ngăn cản.

- Các người đã hãm hại cô ấy như thế nào tôi sẽ làm như vậy với các người, mà là gấp 10... _ Nam thiên Kinh ánh mắt rét lạnh.

- Đứng,,đứng, ba mẹ, cứu con... _ Hạ Thanh Vân kêu lên đau đớn, cổ vùng vẫy nhưng vô ích.

- Nam Thiên Kinh, mày là súc sinh, tao liều với mày... _ Hạ Thanh lúc này mới tức giận lên tiếng, nhưng chưa kịp xông lên liền bị hộ vệ đánh ngã.

- Thiên Kinh.....! _ Tiếng nói yếu ớt rất nhỏ, tiếng thở gấp của cô, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, bụng đã nhô lên, cô đi đứng còn phải có người dìu, ba mẹ cô và quần gia vì lo lắng cho cô nên mới đi theo, khi đến nơi thấy cảnh này họ cũng hết sức kinh ngạc.

- Diễm Nhi! Sao em lại đến đây...? _ Nam Thiên Kinh thay đổi sắc mặt, dịu dàng ôn nhu lại lo lắng cho cô, tiến đến ôm cô vào lòng, cẩn thận quan sát cô.

- Thiên Kinh, không muốn...đừng... _ Hạ Diễm Nhi cố gắng hết mức để nói hết câu, nói xong thì gần như trút hết hơi thở của mình, cơ thể cũng không trụ nổi phải nhờ sức của Nam Thiên Kinh mới đứng được, Nam Thiên Kinh ôm cô đến ghế ngồi, lo lắng hỏi thăm cô.

- Ngoan! Sẽ làm theo ý em, em không cần dọa anh như vậy! _ Nam Thiên Kinh dỗ dành cô.

- Chú...con không muốn hận... _ Hạ Diễm Nhi nói xong câu này liền ngất đi trong lòng của Nam thiên Kinh, mà Hạ Thanh hết sức kinh ngạc nhìn cô cháu gái mà suốt mấy năm qua ông chưa bao giờ thương yêu và có trách nhiệm như một người chú. Ông đã hối hận mà hối hận bây giờ đã không còn kịp.

- Thanh.... _ Hạ Thành Hữu, lúc này mới tiến lại gần Hạ Thanh gọi. Hạ Thanh nhìn anh trai nhìn một câu cũng không thể nói.

- Công ty là mấy năm qua chủ cai quản, chủ cứ giữ lấy, tôi không cần, hiện tại tôi đã lớn tuổi chỉ muốn ở bên cạnh gia đình tôi và chờ cháu ngoại ra đời, chủ hãy sửa đổi._ Hạ Thành Hữu nói xong liền cùng vợ rời đi, mà Hạ Thanh lúc này ôm đầu bật khóc. Ông vì lòng đồ kị và tham lam của mình mà khiến cho ông cùng gia đình mình như thế này, còn có mất đi tình anh em.

Hạ Thanh Vân rất may được Hạ Diễm Nhi đến kịp nên không bị gì, chỉ tổn thương tinh thần và bị dọa cho ngất đi, cô ta cũng nhận một bài học nhớ đời.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Doãn Mạt Mạt quay về trả thù

Sau lần trừng phạt cả nhà Hạ Thanh Vân, Nam Thiên Kinh đã đem sáo tài liệu thu thập và toàn bộ cổ phần của công ty Hạ gia giao lại cho ba mẹ vợ.

- Đây là tiền của con, con muốn làm gì thì làm, ba mẹ không cần những thứ này..._ Hạ Thành Hữu lên tiếng nói, mấy năm qua sống bên ma cao ông bà không đề nể nghèo khó, vẫn có thể kiếm tìm nuôi sống hai người, nay còn dư giả, số tiền tiết kiệm mấy năm qua của ông bà đều chuyển lại cho con gái và cháu ngoại sắp chào đời của họ, thứ họ cần chính là con gái luôn mạnh khỏe và hạnh phúc.

- Phải, chỉ cần có thể tha cho họ mạng sống, còn lại tùy con quyết định..._ Dương Lam cũng dịu dàng lên tiếng.

- Thực xin lỗi, là lỗi do con đã mù quáng mà khiến gia đình Diễm Nhi trở nên như vậy? _ Nam Thiên Kinh cúi đầu nói, anh đã sai, cái sai nhất trong cuộc đời anh là khiến người con gái anh yêu tổn thương.

- Chuyện qua rồi, không nên nhắc lại, ba mẹ chỉ cần con bù đắp lại cho Diễm Nhi là ba mẹ vui rồi..._ Hạ Thành Hữu, không nhanh không chậm lên tiếng.

- Được, con xin hứa..._ Nam Thiên Kinh cúi đầu kiên quyết. anh nghe theo lời của Hạ Diễm Nhi tha cho Hạ Thanh Vân, nhưng sẽ bắt cô ta phục vụ quán bar, sống những ngày bị người khác xem thường, bắt nạt, phải nói là gấp mười lần những nỗi đau mà cô ta đã hại Diễm Nhi của anh, còn về phần Hạ Thanh cùng Trác Vân Kim bị cắt chức xuống làm nhân viên kinh doanh bình thường giống trước đây, cổ phần của họ bị Nam Thiên Kinh cho đóng băng, nếu họ có hướng hối cải anah tự khắc sẽ bỏ qua cho họ, điều kiện mà anh đưa ra là món họ rời khỏi thành phố này, đừng bao giờ xuất hiện trước mặt anh và gia đình vợ anh.

Hôm nay đẹp trời, mà Nam tổng đặc biệt chú trọng ngày khám định kì của Hạ Diễm Nhi nên mới đích thân đưa cô đi khám, vì anh đi nên không cho họ về đi cùng, nhưng sau khi khám xong anh vì có cuộc gọi khẩn nên ra ngoài nghe lại sợ ý để Doãn Mạt Mạt thừa cơ bắt cô uy hiếp anh.

- Doãn Mạt Mạt! cô muốn gì liềm nhắm vào tôi, không cần tổn thương vợ tôi..._ Nam Thiên Kinh ngoài mặt lạnh lùng nhưng trong lúc này anh sợ hãi, không dám manh động hay n l ong này, vì chỉ sợ suýt một chút liền có thể hại đến bảo bối của anh.

- Vợ sao? Cô ta là vợ anh, còn tôi, tôi là gì của anh, anh hứa lấy tôi nhưng chỉ vì con tiện nhân này mang thai anh liền hủy hôn với tôi..._ Doãn Mạt Mạt cười ghê tợn lạnh giọng nói, cô ta lúc này giống như một người điên, không kiểm soát được hành động của mình.

- Doãn Mạt Mạt! Cô muốn gì? Chỉ cần cô đưa điều kiện tôi liền chấp nhận, nhưng cô tuyệt đối không được tổn thương cô ấy..._ Nam Thiên Kinh hít một ngụm khí lạnh, lạnh giọng nói ra, anh đã kiên nhẫn hết mức, anh không muốn xác hại người trước mặt Diễm Nhi của anh.

- Được! Anh liền ngay lập tức ly hôn với cô ta, kết hôn với tôi..._ Doãn Mạt Mạt lên tiếng ra điều kiện

- Doãn Mạt Mạt! _ ngay lúc Nam Thiên Kinh muốn lên tiếng thì nghe giọng nói của Lăng Bắc Hân, anh là bác sĩ, anh cũng đã học qua một khóa huấn luyện về tâm lý giống như tình trạng hiện giờ của Doãn Mạt Mạt.

- Anh lùi lại nếu không tôi liền đẩy cô ta xuống..._ Doãn Mạt Mạt mắt thấy Lăng Bắc Hân muốn đến gần liền lôi kéo Hạ Diễm Nhi về sau vách tường phía dưới chính là độ cao 10 tầng, Hạ Diễm Nhi sợ hãi, khóc cũng không dám khóc, cảm giác khó thở khiến cho cô chỉ muốn ngã xuống. Dưới chân là mộ mǎng ẩm ướt, mọi người lo lắng nhìn cô, mà nhất là Nam thiên Kinh anh gấp đến độ máu lạnh toát ra đầy người, anh quả thật muốn giết chết người đàn bà kia ngay lập tức.

- Cô Doãn, tôi biết cô đang rất tức giận, nhưng cô nghĩ mà xem, Nam tổng là vì Hạ tiểu thư mang thai nên mới bắt đắ dĩ bỏ qua cô một thời gian, khi nào Hạ tiểu thư sinh xong mới tìm đến cô...cô nghĩ mà xem, nếu Hạ tiểu thư có mệnh hệ gì sẽ liên quan đến đứa nhỏ, như vậy sẽ khiến Nam tổng rất buồn..._ Lăng Bắc Hân thao thao bất tuyệt nói chuyện, cốt là muốn trấn tĩnh đi sự chú ý của Doãn Mạt Mạt chuyển hướng sang Nam Thiên Kinh.

- Đứa nhỏ...anh cần đứa nhỏ sao?_ Doãn Mạt Mạt ngây ngốc hỏi Nam Thiên Kinh

- Phải! _ Nam Thiên Kinh phối hợp trả lời

- “ Huych “ _ ngay lúc Doãn Mạt Mạt buông bỏ phòng vệ, Ngô Mẫn thừa cơ xông lên, cô ôm được Hạ Diễm Nhi ngã xuống dưới đất, đồng thời cũng bảo vệ Hạ Diễm Nhi cùng đứa nhỏ trong bụng cô không bị thương, hiển nhiên cả cơ thể của Hạ Diễm Nhi sẽ đè nặng lên người Ngô Mẫn, nhân cơ hội

đó hộ vệ của Nam Thiên Kinh giữ lại Doãn Mạt Mạt.

- Buông ra, buông ra, khốn kiếp các người biết tôi là ai không? Tôi là vợ sắp cưới của Nam Thiên Kinh là thiếu phu nhân tương lai, sao các người dám... _ Doãn Mạt Mạt điên loạn lên tiếng vùng vẫy.

- Điềm Nhi... em có sao không? _ Nam Thiên Kinh lo lắng đến ôm HẠ Điềm Nhi vào lòng.

- Nhanh, đưa cô ấy vào phòng mổ, cô ấy có dấu hiệu sinh non. _ Lãng Bác Hàn xrm xét liền hỏi thúc Nam Thiên Kinh, Ngô Mẫn cũng nhanh chóng đi theo, cô là con gái tập đàm tài phiệt thế nhưng từ nhỏ đã theo học võ, lúc này cứu HẠ Điềm Nhi cô cũng lưỡng lự trước được mình sẽ bị thương, thế nhưng chỉ là vết thương nhỏ không đáng để quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thời điểm HẠ Điềm Nhi sinh non

Kết cục của Doãn Mạt Mạt

Trong phòng mổ của khoa sản:

- Nam tổng... có thể HẠ tiểu thư rất yếu, người muốn giữ người lớn hay đưa nhỏ? _ Nữ bác sĩ sợ hãi lên tiếng, danh tiếng và khí thế của Nam Thiên Kinh không phải không ai cũng biết, anh lạnh lùng kiên quyết, giờ phút này anh rất đáng sợ, anh điều động tất cả các bác sĩ giỏi nhất ở bệnh viện đến ca phẫu thuật của HẠ Điềm Nhi.

- Các người đây là có ý gì? Cả hai, tôi muốn hai mẹ con cô ấy phải an toàn. _ Nam Thiên Kinh tức giận rống to.

- Nhưng... _ nữ bác sĩ do dự, caa này đối với bà rất khó bảo toàn mạng cho cả hai, chò có thể giữ được một người, nhưng mạng già của bà đã lại đang ở trong tay Nam tổng đây.

- Để tôi... _ Lời nói của Lãng Bác Hàn phá vỡ không khí nặng nề, anh tuy không chuyên về khoa sản nhưng phẫu thuật anh có thể làm, và lại có các bác sĩ khoa sản ở đây hỗ trợ cho anh, cái anh cần là điều kiện mà HẠ Điềm Nhi phải chấp nhận đó là cô mất cảm giác đau.

- Được, tôi tin anh... _ Nam Thiên Kinh hiểu rõ giờ phút này anh không nên chần chừ vì càng kéo dài thời gian thì HẠ Điềm Nhi sẽ gặp nhiều nguy hiểm.

Ca phẫu thuật kéo dài liên tục 8 tiếng đồng hồ, đứng ngoài phòng phẫu thuật Nam Thiên Kinh đứng ngồi không yên, anh muốn xông vào phòng phẫu thuật nhưng nếu vậy sẽ đem lại vi khuẩn không tốt cho cô và con, anh phải hết sức kiên nhẫn chờ đợi, mà ba mẹ HẠ sau khi nghe tin cũng lập tức đến, ba mẹ Nam cũng đang trên máy bay từ nữ quay về.

Trong phòng phẫu thuật, Lãng Bác Hàn căng thẳng đến độ anh không dám ngừng tay, thứ nhất anh đã thành công đem đứa nhỏ an toàn ra ngoài, cũng đã cho đứa nhỏ vào lồng kính chống khuẩn, bên này anh phải tập trung phẫu thuật gấp cho HẠ Điềm Nhi.

12 tiếng trôi qua rốt cuộc ca phẫu thuật cũng thành công, vì do thuốc mê còn ngấm nên HẠ Điềm Nhi chưa thể tỉnh lại, Nam Thiên Kinh giao toàn bộ công việc cho trợ lý cùng thư ký giúp anh dần xếp, những gì quan trọng anh liền cho người đem đến bệnh viện cho anh xem xét, đưa nhỏ... à không phải gọi là hai đứa bé sinh đôi, một trai một gái rất đáng yêu, ba mẹ HẠ và ba mẹ Nam đang thay phiên nhau chăm sóc chúng, vì HẠ Điềm Nhi còn trong thời gian đang theo dõi nên không thể cho hai bé tắm sữa, hai bé vì quá nhỏ cần sữa mẹ, Nam Thiên Kinh bắt buộc phải thuê vú bên ngoài cho hai đứa, điều kiện thuê vú của anh cho hai bé rất cao, sau khi chọn qua chọn lại với biết bao nhiêu người liền chọn được hai người phụ nữ mới sinh con được một tháng, mà sạch sẽ anh liền chấp thuận để họ tắm cho hai bé.

Còn về phần Doãn Mạt Mạt sau khi bị thuộc hạ của Nam Thiên Kinh bắt giữ, cô ta không ngừng làm loạn, chửi bới thậm chí là nguyền rủa Nam Thiên Kinh, nhưng không bận tâm, ngược lại anh đưa cô về nữ giao lại cho tên trùm xã hội đen lúc trước cô ta hầu hạ, cô ta vì muốn về bên cạnh Nam Thiên Kinh nên đã hạ độc thủ với yên người mỹ kia, ai ngờ số mệnh hần chưa tận vẫn còn sống, sau khi được Nam Thiên Kinh đưa về nước, vì thể lực của Nam Thiên Kinh không hề nhỏ cho nên tên kia không tìm được cô ta, nay Nam Thiên Kinh chẳng muốn nhún tay để trừng phạt cô ta chỉ vì HẠ Điềm Nhi sẽ không vui nếu anh lại như thế.

Nam Thiên Kinh cho người đưa cô ta cho tên trùm kia, tên kia hận Doãn Mạt Mạt đến thấu xương tủy nên đã trừng phạt cô ta không thương tiếc, dù trước đây cô ta từng là người bên cạnh hần, Doãn Mạt Mạt bị hần cho vào quán bar phục vụ đàn ông, một đêm cô ta phải tiếp đãi 10 người đàn ông thì mới được thả, làm nô lệ tình dục cho những tên đàn ông biến thái, ngoài ra tên kia còn không ngừng cho người đâm đập cô ta thường xuyên, đến nỗi vết thương chồng chất cầu xin cũng không được mà chết cũng không xong.

Về phần ba mẹ Doãn sau khi biết chuyện cũng đã lên tiếng cầu xin cho Doãn Mạt Mạt nhưng đều vô ích, Nam Thiên Kinh chỉ để lại một câu cho hai vợ chồng ông “ cô ta đã tàn nhẫn với Điềm Nhi thủ đoạn của cô ta không phải là người, nếu cô ta đã làm thì cũng sẽ nghĩ đến hậu quả mà cô ta phải chịu.”

Từ đó họ không hề tới cầu xin Nam Thiên Kinh nữa, họ cũng chuyển đi thành phố khác sinh sống.

Chương 18: Đại Kết cục

Sau khi dưỡng thân thể được ba tháng, Hạ Diễm Nhi kháng nghị với Nam Thiên Kinh về việc chăm sóc con, cô muốn tự tay chăm hai đứa con, còn anh vì sợ thân thể cô mệt nên không muốn cô phải vất vả, hai người chiến tranh không ngừng tranh cãi, đến ba mẹ Na cùng ba mẹ Hạ cũng chỉ biết nhìn nhau rồi ôm hai đứa cháu bảo bố đi. Nam Thiên Kinh sợ cô mệt nên đã thỏa hiệp nhưng điều kiện là cô phải để hai bảo mẫu ở bên cạnh để phụ cô chăm hai đứa nhỏ, Hạ Diễm Nhi hài lòng mỉm cười sau đó là bỏ rơi anh chồng một bên, một mực chăm sóc hai đứa nhỏ, thế là Nam Thiên Kinh tức giận ôm cô vào phòng không cho ra ngoài, đến sáng hôm sau là anh mặt mày vui vẻ bước ra khỏi phòng còn Hạ Diễm Nhi mệt mỏi ngủ không biết gì? Cô thiết nghĩ, chăm sóc con anh sợ cô mệt nhưng chính anh mới là người làm cô mệt mỏi đến mức không thể xuống giường.

Cuộc sống của hai người trải qua những cung bậc của hạnh phúc, nhưng điều khiến Nam Thiên Kinh đó là chuyện anh giấu cô mà không giữ được lâu, anh vì sợ cô sinh nữa sẽ vất vả cho cô nên đã đi làm tiểu phẫu thuật nhỏ để không thể có con. Anh muốn cả đời này cô sẽ không cần biết. Nhưng mong muốn của anh lại không được giữ lâu khi có một tên đàn độn muốn phá anh.

- Cô nói, đứa bé trong bụng cô là của Thiên Kinh? _ ba Nam lạnh lùng nhìn cô gái trang điểm đậm trước mặt, con trai ông vì vợ giận nên bỏ về nhà ba mẹ đẻ, đã vậy cô ôm luôn hai đứa cháu cưng của mình cùng đi khiến ông nhớ chúng kinh khủng dù cho con dâu ông mới ông chồng đi chưa tới 30 phút.

- Chủ tịch, có thể đến bệnh viện kiểm tra... _ Cô nàng kia giống như được huấn luyện kỹ càng, sắc mặt không hề thay đổi lên tiếng.

- Cô nói với nó được rồi, tự khắc Thiên Kinh sẽ giải quyết cho cô, có chi cô chọc giận con dâu tôi... _m Mẹ Nam tức giận lên tiếng, trong nhà Nam gia này cũng chiều cô con dâu không hết, chưa ai dám nói lớn tiếng với con dâu bà một tiếng vậy mà cô gái này ở đâu ra chỉ nói một câu khiến con dâu bà tức giận khóc không biết ra dạng gì, lại còn ôm hai cháu cưng của bà rồi đi, bà không tức giận mới lạ.

- Nhưng cháu không thể gặp được anh ấy, chỉ sợ anh ấy bắt cháu bỏ đi đứa nhỏ, nên cháu mới tìm đến cô ấy cầu xin cô ấy cho cháu chút công đạo... _ cô ta nức nở nói.

- Công đạo, cô đây là nói gì? _ Mẹ Nam nhún mày khó chịu nói

- Cô...ra khỏi nhà tôi ngay... _ Hạ Diễm Nhi tức giận xông vào lên tiếng đuổi người, sau khi nghe Nam Thiên Kinh giải thích cô tức giận lại thương anh, cô không thể tin được là Nam Thiên Kinh đi làm phẫu thuật để cô không cần vất vả mang thai, cô vốn nghĩ muốn vì anh sinh vài đứa, nhưng anh lại vì cô mà không cần, anh nói chỉ cần hai đứa là đủ, mà Nam Thiên Hạo cùng Nam Thiên Diễm rất biết phối hợp cùng ba ca xướng để mẹ hết giận, chúng cũng mới vừa tròn 4 tuổi nha.

- Diễm Nhi! Em bình tĩnh, không cần tức giận, chuyện này để anh lo là được...! _ Nam Thiên Kinh thương yêu ôm vợ dịu dàng dỗ dành cô.

- Phải đấy...con không cần tức giận có ba mẹ làm chủ cho con... _Ba mẹ Nam liên tục gật đầu lên tiếng.

- Ông nội, bà nội... _ là tiếng gọi thanh thoát trẻ con vang lên, phía sau là ông bà Hạ, hai thanh thể tròn trĩnh đáng yêu lao vào người ông bà Nam làm nũng khiến ông bà vui vẻ mặt kệ chuyện trước đó đang làm ông bà tức giận.

- Cô về nhắn lại với Tiêu Từ Đằng, đừng lấy vợ tôi ra cho là điểm yếu của tôi mà có thể đùa giỡn... _ Nam Thiên Kinh lạnh lùng quét mắt giọng nói tràn đầy uy quyền và lạnh lẽo khiến cô gái kia run sợ, muốn gương cổ lên nói nhưng khi thấy ánh mắt lạnh lùng của anh liền nửa chữ cũng không dám nói, cô ta liền ba chân bốn cẳng chuẩn đi, đầu cũng không dám quay lại.

- Anh...từ nay cấm không cho anh ra ngoài xã giao. Có đi cũng đem theo em cùng các con, để họ không cần làm phiền em...hử... _ Hạ Diễm Nhi tức giận lên tiếng, cô dù cho có tức giận nhưng cũng không muốn anh bị người khác lấy mình ra làm điểm yếu khiến anh mệt mỏi.

- Được, đều theo ý em...là do trước đây em không môn đi nên aanh mới bị người khác thừa cơ mà hãm hại... _ Nam Thiên Kinh tỏ ra đáng thương nói.

- Bây giờ thì em đi... _ Hạ Diễm Nhi chu môi cãi

- Được được... _ Nam Thiên Kinh vui vẻ ôm cô vào lòng nói. Anh cũng chiều hôn mê cô. Ma bên kia mặt cho hai vợ chồng trẻ ân ái hai cặp vợ chồng già vui vẻ chơi cùng cháu yêu.

Lúc này Hạ Diễm Nhi nghĩ ông trời đã không đối xử tệ với cô, mặt dù cho cô đã đau khổ như thế nào đối lại cô có thể có cuộc sống hạnh phúc như bây giờ, còn có người bạn thân luôn luôn bên cạnh cô. Tháng sau cũng là đám cưới của Ngô Mẫn cùng Lãng Bắc Hà, cô muốn đến chúc phúc cho hai người họ, cũng muốn thấy cô bạn thân của mình bước vào lễ đường.

Hạ Diễm Nhi cô cả đời cũng chỉ mong có vậy, cô trân trọng hạnh phúc hiện tại.

HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Sai Lầm Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.